

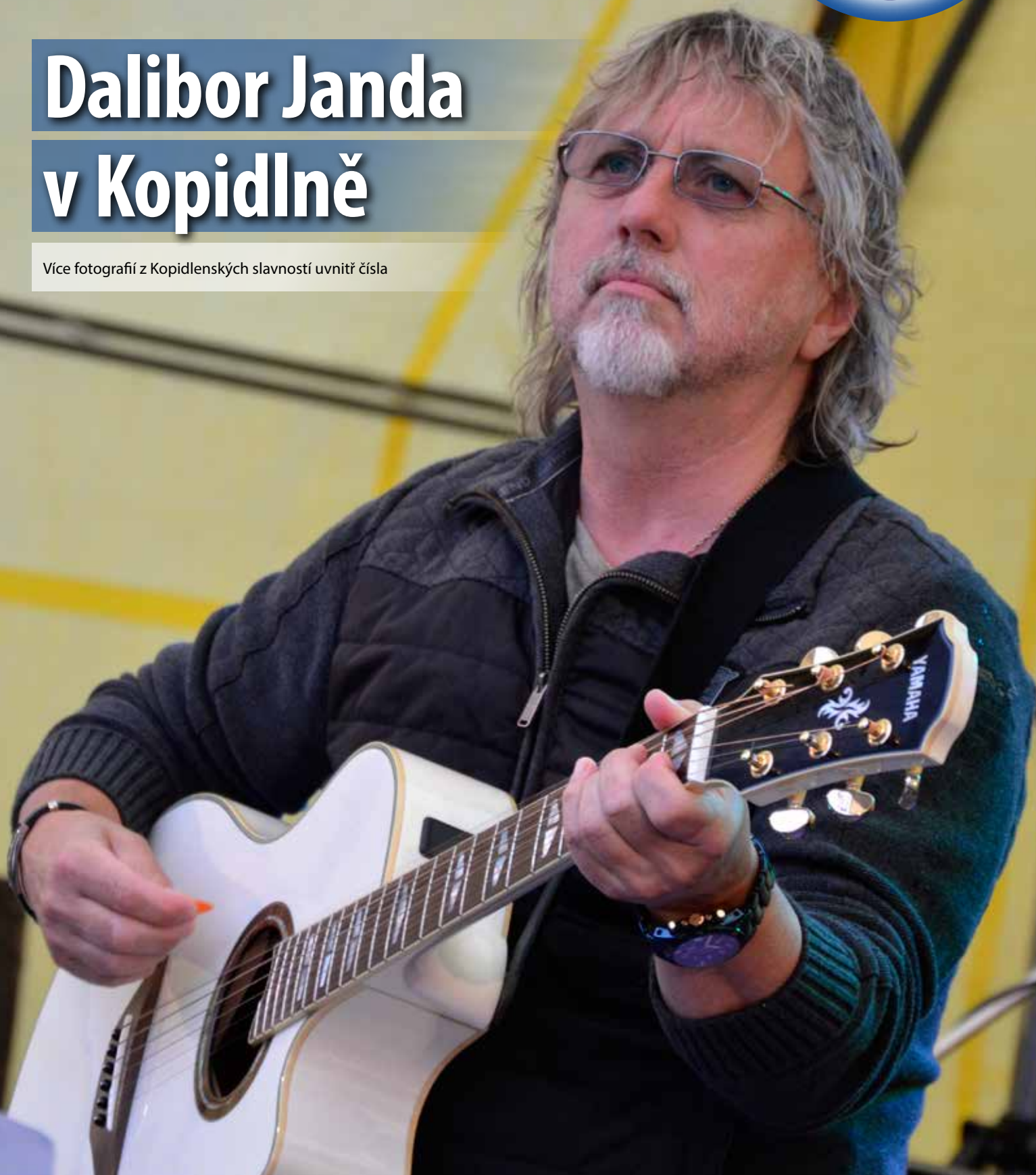
KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Červenec 2018 | cena 20 Kč vč. DPH

Dalibor Janda v Kopidlně

Více fotografií z Kopidlenských slavností uvnitř čísla

KOPIDLENSKÉ LISTY

Červenec 2018

V čísle najdete

- [4]** Kopidlenské slavnosti: fotoreportáž
- [7]** Závody kočárků startovaly poprvé v Kopidlně
- [8]** Dobrovolníci nasbírali přes tunu odpadků
- [11]** Zlín Film Festival se zahradnickou stopou
- [12]** Kopidlno má první rybářské absolventy
- [21]** Zimní olympiáda v květnu? V Bukvici to jde
- [24]** Jak jsme prožívali čarodějnice na Kopidlensku
- [27]** Pamětní medaile krajského hejtmana pro Oldřicha Suchoradského
- [28]** Historie rodiny Vaňkových, kopidlenských lékárníků
- [30]** Neobyčejný antikvář Jiří Novák
- [31]** Jak to bylo doopravdy s bratry Kopidlanskými
- [32]** Kdo byli antičocháři? Potřebujeme vaši pomoc
- [34]** Václav Franc rozmlouvá se Zuzanou Petráčkovou

Rekonstrukce školního statku začala bouracími pracemi

Vážení spoluobčané, dovoluji mi přivítat Vás v tomto vydání Kopidlenských listů. Jako již tradičně v každém vydání Vás v krátkosti seznámím s investičními akcemi našeho města.

Zázemí pro hasiče

Slavnostně jsme předali stavbu v bývalém školním statku, firmě PMS, spol. s r. o., Poděbrady a firma zahájila stavební práce. V této fázi se jedná převážně o práce bourací. Na stavbě probíhají pravidelné kontrolní dny, kterých se účastní kromě zástupců stavební firmy, vedení města, technického dozoru stavby a projektanta také zástupci hasičů. Jelikož se jedná o rekonstrukci objektu, musí projektant a stavební firma na společných schůzkách najít výstup z nesrovnalostí, které vyplývají z projektu a skutečného stavu stavby. Výstup z těchto jednání bude představen zastupitelům na červencovém zasedání.

Úprava náměstí

Stavební práce na rekonstrukci silnice I/32 se přibližily k samému závěru. Do konce měsíce června byl zprovozněn obousměrný provoz a v červenci dojde k úpravám okolí silnice. Nejednalo se o jednoduchou stavbu, jelikož z důvodu archeologických nálezů se termín dokončení stavby posunul o půl roku. Přesto jsme rádi, že k samotné realizaci došlo. Nově vzniklé ostrůvky vyplývají z normy pro silnice I. třídy a slouží ke zpomalení provozu, tedy ke zvýšení bezpečnosti. Debaty o tom, že zde neprojde zemědělská technika, byly ukončeny na jednom z kontrolních dnů, kterého se účastnil zástupce zemědělců. Dnešní norma silnic I. třídy upřesňuje přesnou šíři jednotlivých jízdních pruhů a jedná se o rozměr 3,5 m. Na silnici I/32 přes naše náměstí je šíře 3,75 m. Širší stroje dle infor-

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

mace zástupců Ředitelství silnic a dálnic by měly požadovat informace o objízdných trasách na dopravních odborech.

Rekonstrukce ulic je kompletní

Ukončeny byly také práce v ulici Bědy Křídla. Stavební firma provedla přípravu podloží. Samotnou pokládku zámkové dlažby provedli zaměstnanci místního hospodářství. Oddělení chodníku a silnice je vymezeno betonovými květináči, které jsou již osázeny. Celkově můžeme zhodnotit, že je za námi velký kus práce, protože je zrekonstruovaná

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

ucelená část ulic Hilmarova, Vackova a Bědy Křídla, na které se finančně částečně podílela dotace z Ministerstva pro místní rozvoj (ul. Hilmarova), dotace z Královéhradeckého kraje (ul. Vackova), Vodohospodářská a obchodní společnost, a. s., Jičín (splašková kanalizace) a z největší části byla akce hrazena z rozpočtu města.

Dotace doporučena, ale...

Rozsáhlé debaty ze strany občanů jsou na téma rekonstrukce základní školy II. stupeň. Zde musím občany požádat o velký díl trpělivosti. Žádost o dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) je podaná. V samotném systému jsme zaevidováni a naše žádost je „doporučena k financování“, což znamená, že jsme byli úspěšní. Avšak celková výše finančních prostředků v IROP nepokryje všechny přijaté žádosti o rekonstrukci škol. Vedení Ministerstva pro místní rozvoj vyjednává finanční posílení IROP a my si musíme na výstup počkat. V této době „čekání“ jsme provedli kontrolu projektů a nachystali jsme zadávací dokumentaci pro výběr dodavatele. Ta je nyní odeslána dotačnímu orgánu ke kontrole. Abychom předešli šíření nepřesných informací po městě, což mne vždy velice mrzí, neváhejte mne zkontaktovat pro vysvětlení, případně upřesnění informací k tomuto tématu.

Kulturou nabitý červen

Máme za sebou také náročné období kulturních akcí. K našemu výročí 100 let města Kopidlno byly připraveny kulturní akce, které pokryly všechny červenové víkendy. Dětský den, rybářské závody, rocková zábava, kulturní odpoledne v autoklubu, divadelní představení v sokolovně, koncert v kostele, zasazení lípy, školní akademie, dny otevřených dveří a to vše završily Kopidlenké slavnosti a sraz rodáků. Tento výčet akcí nastínil

množství odvedené práce, za což velice děkuji nejen sponzorům a zástupcům spolků, ale také zaměstnancům pod vedením vedoucí Kulturního a vzdělávacího centra Renaty Holubové. Poděkování patří také všem občanům, kteří naše kulturní akce navštěvují.

Závěrem bych Vám chtěla popřát krásné a slunné léto a dovolenou plnou pohody a relaxu.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Proč nová okna v prostoru restaurace nejdou ventilovat výklopem?

Jelikož se mezi občany rozpoutala diskuze, jaká okna město (nebo snad přímo má osoba) objednalo, rozhodl jsem se k tomuto diskutabilnímu problému napsat článek, a to proto, že jsem za celou akci odpovědný.

Pokud budete objednávat okna do své nemovitosti, můžete si zvolit vše dle své libosti: jakého barevného provedení okna budou, jak profilově chcete, aby vypadala, jak se budou otevírat, která část v případě dvojkřídla se bude ventilovat, zda požadujete žaluzie či rolety na zastínění a tak dále a tak dále. Tato vaše nemovitost ovšem nesmí stát v památkové zóně, v tomto případě konkrétně v ochranném pásmu zámku v Kopidlně, vymezeném Rozhodnutím vydaným Okresním úřadem Jičín dne 22. 1. 1996 pod č. j. RK 77/96/05/Sm.

Takže pro objasnění – celé realizaci předcházelo asi roční martyrium. První schůzka ohledně realizace výměny oken se uskutečnila ne s poptávanými dodavateli, ale se zástupcem Oddělení památkové péče Městského úřadu Jičín. Jednání proběhlo „v duchu“, že nejlepší by bylo, kdyby se stará okna vyměnili za dřevěná špaletová dle původního stavu. Vysvětlil jsem, že si samozřejmě uvědomuji historii budovy, ale že

na plánovanou výměnu má město vyčleněno pouze 150 tis. Kč. a v případě dřevěných oken by částka dalekosáhle překročila tuto výši. Oddělení památkové péče nám tedy po dlouhých úvahách, stejně jako v případě městského úřadu a budovy spořitelny, udělilo výjimku, že i protentokrát mohou být nová okna plastová. Podmínkou však bylo, že k jednotlivým nabídkám se vždy oddělení památkové péče vyjádří.

Poptal jsem tedy několik firem působících v našem regionu a jednotlivé obdržené nabídky předkládal dle dohody na oddělení památkové péče. Nabídky mi byly postupně

vraceny s upřesňujícími požadavky, kterým některé firmy vůbec nebyly schopny vyhovět (např. šíře profilu oken či nevhodnost sklodělicích příček atd.). Nakonec všechny podmínky splnila společnost STAVONA Liberec, s. r. o., která se i díky předložení nejnižší nabídky stala vítěznou.

Na závěr vydalo Oddělení památkové péče Městského úřadu Jičín Rozhodnutí ohledně výměny oken s následujícími podrobnostmi:

- 7 ks oken v přízemí (v prostoru restaurace) bude nahrazeno novými jednoduchými výplněmi s plastovými rámy v bílé barvě,
- nové výplně budou tříkřídle členěné ve tvaru písmene „T“ s horním výklopým křídlem,
- horní křídlo bude svisle členěno sklodělicí příčkou na dvě shodné poloviny, spodní dvě křídla budou členěna horizontálně nalepenými příčkami na dvě shodné poloviny.

Doufám, že jsem vám tímto článkem alespoň trochu srozumitelně vysvětlil, z jakého důvodu spodní okenní křídla nejdou ventilovat výklopem, a že se tudíž nejedná o špatné objednání oken.

Ing. Karel Žižka, místostarosta

Janda, Smolík a sto let města

Jakub Smolík s vokalistkou Hedvikou Tůmovou, Dalibor Janda s kapelou Prototyp a zvláštním hostem Jiřinou Annou Jandovou, Cimbálová muzika Alexandra Vrábela, akrobatická show Roberta Lagrona, komedianti ze souboru Chůdadlo, vystoupení družiny i kroužku Tančící tornádo, dance party Zdeňka Vranovského a mnohé další atrakce pro malé i velké, hodinu před půlnocí pak i tradiční ohňostroji.

Letošní Kopidlenské slavnosti ale nebyly tak docela obyčejné. Kopidlno zároveň oslavilo výročí sta let od povýšení na město srazem rodáků a přátel v sokolovně, kde si děti z MŠ a ZŠ připravily kulturní program.

Přes den také byly přístupné k prohlídce základní a mateřská škola, kulturní a vzdělávací centrum, městský úřad, víceúčelová sportovní hala, požární zbrojnice a zámek skleník. (kl)

Poděkování

Dne 23. 6. 2018 jsem se účastnil Kopidlenských slavností, oslav 100 let města, srazu rodáků a přátel města, které probíhaly v místní sokolovně a následně na multifunkčním hřišti. Byl jsem velmi mile překvapen přístupem všech aktérů, a to jak účinkujících, tak i organizátorů.

Předem bych chtěl vyzvednout práci učitelů Základní a mateřské školy v Kopidlně pod vedením ředitele Mgr. Pavla Berného. Skvěle secvičený program, ve kterém vystupovali žáci všech tříd ZŠ společně s pedagogy, oslovil nejednoho diváka a po ukončení programu návštěvníci představení kladně hodnotili.

Podíl na tomto měl i vhodně vybraný konferenciér. Profesionalita pana Zdeňka Vranovského mě rovněž mile překvapila. Skutečnost, že přijel o hodinu a půl dříve, než začala všechna vystoupení, vyhotovené přípravy, a zejména znalosti města Kopidlno mě utvrdily, že takový konferenciér je ten správný.

Program, který pak probíhal od 14:00 hodin na multifunkčním hřišti, byl vhodně seřazen. Další vystoupení žáků základní školy přitáhlo pozornost mladší generace. Naopak cimbálová hudba přitáhla pozornost občanů, kterým není cizí lidová hudba.

Český folk a pop zastupoval svým vystoupením Jakub Smolík. Pěkné vystoupení společně se svojí vokalistkou ukončil Jakub Smolík autogramiádou. Byl ochoten si s každým z návštěvníků popovídat a případně zapózovat pro fotografii. Český pop rock zastupoval trojnásobný Zlatý slavík Dalibor Janda. Ten svými písničkami přitáhl na deštěm promáčený parket několik stovek lidí, kteří si s Daliborem zazpívali jeho největší hity.

Oldies diskotéka Zdeňka Vranovského opět neměla chybu. Mnoho promáčených tanečníků zapomnělo, jaká je zima, a v rytmu osmdesátek až dvoutisícovek se zahřivali tancem.

Ani další doprovodný program neměl chybu. Jestli se jednalo o zvláštní pojetí klasické hry Romeo a Julie nebo akrobacie, pak všechna tato vystoupení přitáhla pozornost několika stovek návštěvníků.

Jediné negativum na celé akci bylo počasí, které zrovna venkovní produkci nepřálo. Chlad a dešť ale stejně neodradily nás občany, kteří si mezi jednotlivými vystoupeními našli to své oblíbené.

Závěrem chci touto cestou, jako občan Kopidlno, poděkovat dvěma asi nejdůležitějším osobám. Jedná se o paní Renatu Holubovou a paní Romanu Bitnarovou. Jim patří z mého pohledu největší dík za skvěle prožitou sobotu. Mnohaměsíční práci s tvorbou celého programu chci tímto vyzvednout a říci snad jen jediné. MOC DÍKY, HOLKY.

Petr A., občan

Poděkování města Kopidlno a organizátorů Kopidlenských slavností

Poděkování patří všem zaměstnancům ZŠ a MŠ Kopidlno, SDH Kopidlno, Českému červenému kříži, ZO SPCCH Kopidlno, HC Kopidlno, HC Pševy, ČSV, z. s., Kopidlno, MŠ Bažantnice, Státnímu okresnímu archivu Jičín, RMaG Jičín, LMK Kopidlno, ČRS, z. s., MO Kopidlno, TJ Sokol Kopidlno, SZaŠ Kopidlno, Autoškole Hloušek, Auto klubu a Policii ČR – obvodnímu oddělení Kopidlno za zajištění pořadatelské a záchranné služby. Pracovníkům MH za přípravu a úklid celého areálu univerzálního hřiště. Poděkování patří také sponzorům, kteří akci finančně podpořili, a také všem, kteří na akci zajistili občerstvení.

Kulturní a vzdělávací centrum bylo obdarováno krásnými květinami, kterými nám bylo poděkováno za milou spolupráci.

S přáním krásného léta město Kopidlno a Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno.

(rb, rh)

Závody kočárků 2018 v Kopidlně podpořily lidi s nemocí motýlích křídel

V neděli 13. května na Den matek se v Kopidlně konal první ročník Závodů kočárků ve sportovní chůzi. Závody pro vás uspořádal nově založený spolek Kopidlenské žížalky. Jednalo se o zcela unikátní celorepublikovou akci, při níž přesně v 15 hodin odstartovaly stovky kočárků na celkem 37 místech po celé České republice.

Cílem Závodů kočárků je motivovat maminky na mateřské dovolené k pravidelnému pohybu a sportu, naučit maminky, jak jednoduše spojit pravidelné procházky s aktivním pohybem, a to společně se svými dětmi = bez nutnosti hlídání. Zároveň mají pravidelné sportovní aktivity maminek probouzet u dětí od raného dětství přirozený vztah ke sportu. Děti se tak od svých rodičů učí, že sport patří ke každodennímu rytmu života.

A jak vše v Kopidlně probíhalo? Celá akce byla oficiálně zahájena v půl třetí, kdy všechny přivítala skvělá moderátorka Lucie Šilhánová. Vysvětlila, že podstatou samotných závodů je sportovní CHŮZE s kočárkem na cca 100 kroků dlouhé trati v co nejkratším čase, a představila 3 hlavní kategorie závodů: pro maminky, pro tatínky a pro celé rodiny, kdy je třeba, aby se dva členové rodiny drželi madla kočárku současně.

Po zahájení akce přišla na řadu ukázková cvičení s kočárky, o kterou se postarala lektorka strolleringu Jana Hájková. Ta k nám zavítala až z Kutné Hory. Ukázková cvičení se zúčastnilo hned několik maminek, za což jim touto cestou děkuji. Na závěr cvičení lektorka předvedla nácvik správné rychlochůze, aby vše proběhlo dle pravidel Závodů kočárků. Pak už nic nebránilo tomu, aby závody, do kterých se registrovalo celkem 38 kočárků, mohly odstartovat.

Součástí závodů byl také doprovodný program určený především pro nejmladší účastníky. Samozřejmě že děti mohly také závodit a na výběr měly rovněž ze tří kategorií – malé kočárky, odrážedla a koloběžky. Každé dítě dostalo za účast v závodě krásnou perníkovou medaili a balónkové zvířátko. Dále si mohly děti užít zábavu na velké nafukovací opičí dráze, pohrát si v dětském koutku a také si něco hezkého nechat namalovat na obličej.

Jelikož se jednalo o charitativní akci, ráda bych na tomto místě zmínila, že se nám podařilo ze startovního a dalších dobrovolných příspěvků vybrat finanční částku ve výši 3500 Kč. Pro letošní rok jsme se rozhodli, že naším výtěžkem podpoříme organizaci DEBRA ČR, která pečuje o lidi s nemocí motýlích křídel, což je vzácné puchýřnaté onemocnění kůže. Organizace DEBRA po-

užije prostředky k nákupu pomůcek, které jsou nezbytné pro každodenní péči o pacienty s touto nemocí.

Velké díky samozřejmě patří všem sponzorům, bez kterých by se tato akce nemohla uskutečnit. Děkuje celorepublikovým sponzorům za propagační předměty a dárečky pro vítěze, ale především také všem regionálním sponzorům, z nichž někteří si nepřáli být jmenováni, a o to víc bych jim na tomto místě chtěla poděkovat. Děkuje i městu Kopidlnu za zpřístupnění areálu zimního stadionu a za tisk propagačních materiálů.

Co říct závěrem? Dle dosavadních ohlasů myslím, že i přesto, že se v Kopidlně jednalo o první ročník Závodů kočárků, byla to velmi povedená akce. Děkuji všem zúčastněným závodníkům, návštěvníkům a pomocníkům, že pomohli vytvořit tak báječnou atmosféru. Už nyní mohu předeslat, že se sice jednalo o první ročník, ale rozhodně ne poslední. Takže příští rok se na vás zase budou těšit Kopidlenské žížalky.

Veronika Žížková

Co dalšího pro vás Kopidlenské žížalky chystají:

- kroužek „tanečky“ a kroužek „tvořivé dílničky pro šikovné ručičky“
- příměstský tábor plný zábavy 6.–10. 8. 2018
- kroužek „angličtina pro nejmenší“ – od října
- na podzim nás čeká pohádkově strašidelná stopovaná v zámeckém parku
- pravidelné tematické soboty s dětmi (bez rodičů)
- zajímavé tvoření pro maminky
- a spoustu dalšího

Chcete-li se k nám přidat, neváhejte a kontaktujte nás. :-)

Kontakt: Veronika Žížková
(tel. 724 600 683),
kopidlenskezizalky@centrum.cz

Dobrovolníci uklízeli Kopidlensko. Nasbírali 1310 kg odpadů

Stejně jako v loňském roce, tak i letos se dobrovolníci z řad občanů města Kopidlna a jeho částí Pševse, Drahoraze, Mlýnce a Ledkova zapojili do celorepublikové akce Uklidme Česko. Do akce v Kopidlně nazvané Uklidme Kopidlensko se rovněž zapojili žáci a učitelé ze základní školy a některé místní spolky.

V pátek 6. dubna 2018 zahájily úklid děti ze základní školy, posbíraly odpadky na místech, kde se zdržují nejčastěji, kolem školy a na hřišti.

V sobotu 7. dubna se sešlo několik dobrovolníků před městským úřadem, ti uklidili nepořádek v parku, ve městě podél chodníků, u vlakového nádraží. Další skupina dobrovolnic upravila okolí kostela. K úklidu se rovněž přidali občané obcí města Kopidlno – Mlýnce, Pševse, Drahoraze a Ledkova – kteří uklízeli ve svých obcích, v lese u Mlýnce. Malí rybáři sbírali odpadky podél cesty ke Kamensku.

Akce Uklidme Kopidlensko byla dobrovolná a věříme, že měla smysl. Odhadem se akce zúčastnilo celkem 118 lidí a bylo nasbíráno 1310 kg odpadů. Děkujeme všem, kteří pomohli odlehčit přírodě na Kopidlensku.

V rámci celé České republiky více než 76 000 dobrovolníků při letošních jarních úklidech sesbíralo přes 1000 tun odpadů na 1928 místech. Zapojilo se tak zhruba o 10 % dobrovolníků více než na jaře loňského roku. Díky příznivému víkendovému počasí účast překonala očekávání pořadatelů akce ze spolku Uklidme Česko a Českého svazu ochránců přírody.

Všem přeje krásné a čisté léto.

Monika Kovářová

Zásahy kopidlenských hasičů

09. / 27. 2. 2018 / Ledkov / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno ve 13:00 hod.) do obce Ledkov. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno vylité velké množství kapalin a poražená značka „STOP“ v bezprostřední blízkosti železničního přejezdu. Vozidlo však pokračovalo v jízdě ještě dalších cca 300 m. Jednotka provedla zasypaní uniklých kapalin sorbentem a zabezpečila místo nehody. U vozidla bylo provedeno protipožární opatření. Po odklizení sorbentu z vozovky bylo místo události předáno dopravní policii ČR. Následně se jednotka vrátila na základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno, Dopravní policie ČR, HZS KHK PS Jičín, HZS podniku SŽDC Nymburk. Při nehodě nebyl nikdo zraněn.

27. 2. 2018 / Ledkov / Dopravní nehoda osobního automobilu

10. / 28. 2. 2018 / Kopidlno / K nahlášenému požáru odpadků byla naše jednotka přivolána těsně před polednem (ohlášeno 11:55 hod.) ke skládce odpadu před Kopidlnem. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno zahoření černé skládky. Jednotka požár zlikvidovala nasazením jednoho vysokotlakého proudy a následně se vrátila na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, JSDH Libáň, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

11. / 28. 2. 2018 / Libáň / K nahlášenému požáru sazí v komíně byla naše jednotka přivolána ve večerních hodinách (ohlášeno 20:02 hod.) do ulice Lindnerova v Libáni. V době našeho příjezdu již u události zasahovala místní jednotka dobrovolných hasičů. Hasiči provedli vybrání kotle, a následně vyčistili komínové těleso od sazí. Poté se zasahující jednotky vrátily zpět na své základny. U události zasahovaly JSDH Libáň, JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín.

12. / 9. 3. 2018 / Ledkov / K nahlášené technické pomoci, konkrétně topicím se psůvi, pod kterým se propadl led, byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách

(ohlášeno 07:44 hod.) do obce Ledkov. Jednotka však byla během výjezdu ze zbrojnice od události odvolána. Psůvi se podařilo z vody dostat.

13. / 4. 4. 2018 / Nečas / K požáru 3 osobních aut a garáže byla naše jednotka přivolána v nočních hodinách (ohlášeno ve 2:11 hod.) do obce Nečas. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno hoření dvou osobních aut v garáži, jedno vozidlo hořelo před garáží. Dále se požár postupně šířil na přilehlý dům. Jednotka okamžitě nasadila dva proudy typu „C“, aby zabránila šíření požáru na rodinném domě. Dále byl nasazen jeden vysokotlaký proud na hořící vozidla. Po příjezdu dalších jednotek bylo u Nečaského rybníka zřízeno čerpací stanoviště. Požár se podařilo lokalizovat ve 3:30 hod. Úplná likvidace požáru byla v 7 hod. Škody na majetku byly předběžně vyčísleny na 2,5 mil. korun, majetek v hodnotě 1 mil. korun se podařilo uchránit. Při požáru nebyl nikdo zraněn. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, JSDH Libáň a v rámci mezikrajské pomoci JSDH Rožďalovice, JSDH Křinec a JSDH Chroustov. (zdroj foto: Hasiči Kopidlno a HZS KHK)

4. 4. 2018 / Nečas / Požár 3 osobních aut a garáže

14. / 15. 4. 2018 / Zámostí-Blata / K nahlášenému požáru byla naše jednotka povolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 15:39 hod.) do obce Zámostí u Jičína. Jednalo se o požár lesa o rozloze cca 200x200 m v Prachovských skalách. Cestou k události bylo naší jednotce oznámeno, že bude na letišti ve Vokšicích dodávat vodu Letecké hasičské

službě (LHS). Na letišti jednotka doplnila 6x letadlo a následně se přemístila k místu požáru, kde kyvadlově zásobovala vodou zasahující jednotky. U události zasahovaly HZS KHK PS Jičín, JSDH Jičín, JSDH Sobotka, JSDH Železnice, JSDH Markvartice, JSDH Mladějov, JSDH Staré Místo, JSDH Slatiny, JSDH Valdice, JSDH Kopidlno, LHS Jičín a Policie ČR. Při události nebyl nikdo zraněn.

15. 4. 2018 / Zámostí-Blata / Požár lesa

15. / 22. 4. 2018 / Libáň / K nahlášenému požáru byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 13:56 hod.) do ulice Na Horách v Libáni. Po příjezdu na místo již u události zasahovala místní jednotka dobrovolných hasičů, která měla požár lokalizovaný a téměř zlikvidovaný. Naše jednotka nezasahovala. Při požáru došlo k zahoření cca 30x30 m trávy. K žádnému zranění a škodám na majetku nedošlo. U události zasahovaly JSDH Libáň, JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR

Petr Hnát

22. 4. 2018 / Libáň / Zahoření trávy

Zprávy ze zahradnické školy

Do Holandska za květinami, sýry a větrnými mlýny

Po dvou letech jsme opět navštívili Nizozemské království. Odborná exkurze byla zaměřena především na podniky zabývající se zahradnickou produkcí.

Poznávání Holandska jsme zahájili prohlídkou květinové burzy v Aalsmeeru která je největší aukcí svého druhu na světě. Obchodníci nakupují v tzv. holandské dražbě, při níž se výchozí cena snižuje v pravidelných časových intervalech o stanovené procento, dokud není zboží vyprodáno. Čím déle se čeká na nejvhodnější příležitost k nákupu, tím je cena nižší, ale současně s tím roste riziko, že někdo jiný bude rychlejší. Každý den proběhne tímto způsobem kolem padesáti

tisíc obchodních transakcí. Každý den se zde prodá na 16 milionů řezaných a okolo 1 milionu hrnkových květin.

Další zahradnická návštěva vedla do Keukenhofu – největšího květinového parku nejen v Nizozemsku, ale i v Evropě. Víte, proč se tak jmenuje? Na místě parku byla původně zahrada pro potřeby zámecké kuchyně – keuke znamená v holandštině kuchyně. V roce 1949 ji pěstitelé květinových cibulovin přeměnili na jedno z nejnavštěvovanějších míst celého Nizozemska.

Nezapomenutelným zážitkem se pro většinu z nás stalo květinové korzo. Jedná se o kolonu nákladních a osobních vozů

ozdobených statisíci hyacintů, narcisů, tulipánů a dalších květin. Začíná dopoledne v přímořském městečku Noordwijk, odkud přes vesnice směřuje do historického centra Haarlemu, kam dorazí kolem 21.30.

Navštívili jsme ještě další místa typická pro Holandsko. Ať již výrobou sýrů, dřeváků nebo ukázkou větrných mlýnů. Podívali jsme se i do Naardenu, který je spojen s Janem Amosem Komenským.

„Nejvíce se mi líbil květinový park Keukenhof a farma, kde nám ukazovali, jak se vyrábějí sýry a dřeváky“, říká Romana Sahánková (1. ročník, učební obor Zahradník).

Turistický kroužek na výletech

Při domově mládeže pracuje turistický kroužek, s kterým jsme jezdili za přírodními krásami zdejšího kraje. Prohlédli jsme si přírodní orchideje na vrchu Chotuc, v kopidlenských lesích jsme byli na konvalinkách a na konci května jsme jeli na Zebín a do Valdštejnské lodžie. Výlety jsme si po-
rádně užili a už se těšíme na další.

Daniel Prisztavok,
2. ročník, učební obor Zahradník
Foto Marcela Boudná

Hvězdy stříbrného plátna – herecké osobnosti prvorepublikového a protektorátního filmu a divadla

Dne 21. března 2018 se naši studenti zúčastnili 18. ročníku soutěže v aranžování květin pro studenty středních zahradnických a zemědělských škol a pro učně zahradnických a zemědělských učilišť Polabský motýl 2018.

Střední školu zahradnickou reprezentovaly studentky Bára Vaníčková, která za svoji kytici pro hvězdu stříbrného plátna získala 2. místo, Leona Kubálková za květinový koš do budoáru hvězdy získala 3. místo a benjamínek soutěže Kristýna Machačková vytvářela plakát – pozvánku na premiéru filmu. Jako hvězdu stříbrného plátna si děvčata zvolila Lídu Baarovou a její film Maskovaná milénka. Celkové děvčata obsadila 2. místo.

Hana Hladíková,
učitelka praxe, květinářství
a vazačství

Zprávy ze zahradnické školy

Zlín Film Festival se zahradnickou stopou

Mezinárodní filmový festival pro děti a mládež nabízí kromě filmů i bohatý doprovodný program. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání připravila pro veřejnost konferenci „Média dětem, médií s dětmi“. O své práci v médiích povídaly v malém sále Kongresového centra žákyně prvních ročníků středních škol – Romana Sahánková, Střední škola zahradnická Kopidlno, učební obor Zahradník, a Lucie Pazderová, Střední škola Lomnice nad Popelkou, obor Cestovní ruch.

„Po dlouhé cestě jsme dorazily do hotelu Moskva ve Zlíně, kde jsme byly uby-

továny v pokojích s moderním vybavením. Druhý den ráno jsme vstaly a s Luckou jsme přemýšlely, co nás vlastně čeká. U snídaně jsme si udělaly malou poradou, abychom věděly, co se bude celý den dít,“ vzpomíná zahradnice Romana Sahánková.

„Ve školních tričkách, aby účastníci konference poznali, koho reprezentujeme, jsme hovořily o naší práci v dětském rádiu Kulíšek, kde působíme jako redaktorky. Vystupovaly jsme ve společnosti opravdových profesionálů – Český rozhlas Junior, Evropa 2 nebo Český rozhlas Vysočina.

Po skončení konference nám přišla osobně poděkovat Milada Richterová, místopředsdkyně Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, což nás velice potěšilo,“ doplnila Lucie Pazderová.

„Na každém kroku jsme potkávaly známé tváře jako například Danu Morávkovou, Jana Čenského, Jana Dolanského, Bena Cristovaa, Maroše Kramára a mnoho a mnoho dalších. Festivalový den jsem si moc užila a třeba nás pozvou i příští rok,“ uzavírá Romana Sahánková.

Děčínská kotva 2018

Na téma „Jedno století – sametová“ proběhlo dne 16.–17. května 2018 Mistrovství floristů České republiky – Děčínská kotva, která je zařazena do prestižního programu Rodinné stříbro Ústeckého kraje. Za účasti významných osobností regionu, a především předních odborníků floristiky obdrželi na závěr dvoudenního klání ceny ti nejlep-

ší. Tomáš Hakl ze Střední školy zahradnické Kopidlno zvítězil už po několikáté a v letošní disciplíně „Přízdoba vozidla“ zvítězil. Ukázal, že floristika a zahradnictví budou jeho životním posláním.

*Hana Hladíková,
učitelka praxe, květinářství a vazačství*

Moje střední škola

Když jsem nastoupila na zahradnickou školu do Kopidlna, myslela jsem si, že mě to nebude bavit, a měla jsem obavy a zlé předtuchy. Pak jsem ale poznala pár lidí – skvělých i zlých. Prvák byl super. Naučila jsem se spoustu nových věcí, poznala kupu rostlin a seznámila jsem se se zahradnickou prací. Něco mě bavilo a s něčím jsem se tzv. prala, ale i tak se to dalo zvládnout.

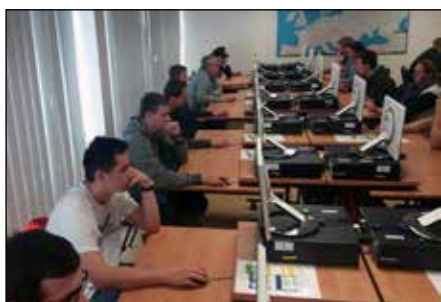
Některé praxe byly bláznivé, někdy bylo teplo, sněžilo, ale přesto jsme makali a užívali si zahradnickou školu. Dělalí jsme například různé vazby, aranžmá, sázeli rostliny – letničky, trvalky, dvouletky. Některé byly k sušení, některé k řezu, do ornamentálního záhonu..., to vše se dá vypěstovat. Museli jsme také plevelit určité úseky v zámeckém parku. To jsme neměli rádi. Někdy to šlo a občas jsme si i zablblí. Na podzim, když jsme hrabali listí, tak nám paní mistrová řekla: „Neskákat do listí!“ Jen co se otočila, všichni jsme do něj naskákali. A je těch zážitků spousta!

Bude mi to chybět.

*Eva Kubíčková, 3. ročník,
učební obor Zahradnické práce*

Zprávy ze zahradnické školy

Jsme vůdci malého plavidla

Žáci 3. a 4. ročníku studijního oboru Rybářství skládali zkoušky k získání Mezinárodního průkazu vůdce malého plavidla. Zkouška probíhá formou testu na Státní plavební správě v Praze. Ze 411 otázek je vybráno 35, které je třeba během 30 minut správně zodpovědět. Udělá-li někdo více než pět chyb, má smůlu.

Foto Josef Hliněný

Kurz pila a křovinořez

Dne 21. března 2018 se ve Střední škole zahradnické v Kopidlně pořádal kurz na motorovou pilu a křovinořez. O tento kurz byl nebyvale veliký zájem a celkem se do něho přihlásilo 16 studentů a 4 zaměstnanci školy. Kurz byl zahájen v 8 hodin teoretickou částí na pavilonu učeben. Druhá část, praktická, se uskutečnila v areálu

školy – přímo v zámeckém parku. Tento byl značně poškozen vichřicí, a bylo tedy co dělat. Díky odbornému vedení a krásnému počasí panovala po celou dobu kurzu dobrá nálada. Závěrečný odpolední test pak všichni úspěšně zvládli.

*Josef Hliněný, učitel rybářství a myslivosti
Foto Josef Hliněný*

První rybáři se loučí...

Před čtyřmi lety jsme jako první vstoupili do nově otevřeného oboru Rybářství na Střední škole zahradnické v Kopidlně. Čtyři roky utekly jako voda, my opouštíme školní lavice a začínáme žít svůj vlastní život. Avšak zbyly nám nádherné vzpomínky, které jsme nasbírali nejen ve škole, ale hlavně na místních sádkách. Díky kopidlenským rybářům, kteří nám ukázali hodně z rybářského řemesla, zasloučili nás do základů rybářství a rybníkářství, provedli nás spoustou výlovů, nám zůstalo mnoho krásných zážitků a zkušeností, které si ponese po celý život. Děkujeme zaměstnancům kopidlenských sádek za jejich neúnavnou trpělivost, vstřícnost a zájem, které nám vytvořili pro konání našich odborných prací. Dalším ročníkům přejeme stejně pěkné zážitky a místní partě rybářů hodně zdraví a zdraví v jejich práci.

Žáci 4. ročníku oboru Rybářství na Střední škole zahradnické v Kopidlně

Zprávy ze zahradnické školy

Škola uspořádala u příležitosti 70. výročí zahradnického školství v Kopidlně sraz absolventů.

Zahradnická škola už několik let osazuje zámecký park v Dětenicích. Žáci vysazují ornamenty z barevných odrůd ledovek.

Pracovníci Místního hospodářství připravili zpevněnou plochu pro nový altán u kopidlenské mateřské školy; altán je objedнан a čeká se na jeho dodání. Po dohodě s osadním výborem Pševs byl starý altán od mateřské školy pracovníky Místního hospodářství zrestaurován a umístěn ve Pševsi u hasičárny. (kl)

Chodníček v ulici Jičínská

Neexistence chodníku v Jičínské ulici od železničního přejezdu na konec města trápi-la obyvatele této lokality mnoho let. Na základě doporučení rady města a po projednání s vlastníkem pozemku ŘSD bylo hledáno řešení, jak vylepšit přístup občanům z konce města k jejich nemovitostem. Radou města bylo přijato rozhodnutí, aby pracovníci Místního hospodářství vybudovali provizorní chodníček, spíše jen pěšinu pro chodce, protože vybudování chodníku je tam nemožné. Nyní je chodníček hotov včetně lávky přes potok a obyvatelé z konce města mohou chodit ke svým nemovitostem bezpečněji, mimo frekventovanou silnici I/32. (kl)

Zprávy ze základní a mateřské školy

A je to tady...

Konečně je tu konec roku a my opouštíme školu. Zažili jsme zde spoustu krásných, ale také smutných okamžiků (přechod z 1. na 2. stupeň, odchod některých učitelů). Tento školní rok jsme připravovali mnoho akcí pro své mladší spolužáky.

Jako asi všichni devátáci jsme se nejvíce těšili na Mikulášskou nadílku. Její příprava byla náročnější, než jsme očekávali. Bylo třeba připravit mnoho věcí, a když nadešel ten den, byli jsme trochu nervózní. Tuto tradici jsme ve srovnání s minulými roky rozšířili, protože jsme navštívili zdravotní středisko, některé kopidlenké obchody, DPS a MěÚ Kopidlno. Ve spolupráci s žáky 4. třídy jsme podpořili našeho pana ředitele v konkurzu. Potom přišel Den učitelů a my jsme se rozhodli, že tento den odučíme místo nich. Bylo to docela obtížné, ale myslíme si, že jsme to s přehledem zvládli. Rozhodně teď víme, že taková příprava na hodinu není jednoduchá. Jako každoročně jsme připravili Dětský den. Kromě soutěžních stanovišť na sokolovně se ve školní kuchyňce pekla pizza a v hale hráli zájemci fotbalový turnaj. V hodinách českého jazyka jsme se zapojili do celorepublikové akce „Celé Česko čte dětem“. Tato akce spočívala v tom, že jsme chodili do školky

a četli jsme dětem pohádky. To je naše prvenství a věříme, že tuto akci i v příštím roce devátáci uskuteční. Poslední měsíc červen bude pravděpodobně nejnáročnější. Bude připravovat sportovní den pro žáky 2. stupně a pomůžeme předškolákům nacvičit besídku, při které se z předškoláků stanou školáci. Snad budeme tak dobří jako loňští devátáci, kteří tuto tradici zavedli.

Čekají nás samozřejmě i naše třídní akce, tou nejočekávanější je slavnostní předávání vysvědčení v KVC. Tímto tento náročný školní rok ukončíme a vydáme se za novými zážitky a zkušenostmi.

Žáci 9. třídy

Přehled vycházejících žáků ve školním roce 2017/2018				
ŠKOLA	MÍSTO	OBOR	divky	chlapci
Střední školy a gymnázia				
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	dopravní prostředky		1
Střední zemědělská škola a Střední odborná škola	Poděbrady	agropodnikání		1
		veterinářství	1	
EKO Gymnázium a SOŠ multimediálních studií	Poděbrady	multimediální tvorba		1
		gymnázium	1	
SPŠ stavební	Liberec	stavebnictví	1	
HŠ a VOŠ hotelnictví a turismu	Poděbrady	hotelnictví	1	
Integrovaná střední škola	Nová Paka	mechanik elektrotechnik		2
Lepařovo gymnázium	Jičín	gymnázium	1	
Česká lesnická akademie	Trutnov	lesnictví	1	
Střední škola služeb, obchodu a gastronomie	Hradec Králové	ekonomika a podnikání		1
Střední škola veřejnoprávní (TRIVIS)	Třebechovice pod Orebem	bezpečnostně právní činnost	1	
3leté učební obory				
Škola Auto, SOU strojírenské	Mladá Boleslav	autoelektrikář		1
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	řezník-uzenář		1
Střední odborné učiliště zemědělské	Chvaletice	opravář zemědělských strojů		1
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	mechanik opravář motorových vozidel		1
Žáci vycházející z nižších ročníků				
8. ročník				
nezařazen				1
7. ročník				
Střední škola zahradnická	Kopidlno	zahradník	1	
Lepařovo gymnázium	Jičín	gymnázium	1	
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	řezník-uzenář		1
nezařazen				2
CELKEM	9	14		

Možností měli žáci hodně, ale volba byla jen na nich

Pro vycházející žáky se uskutečnila v říjnu beseda k volbě povolání na Úřadu práce v Jičíně pod vedením Ivy Matoušové. Žáci byli seznámeni s možnostmi uplatnění v profesním životě po studiu na konkrétních středních školách a učilištích. Bylo jim ukázáno, jaké profese jsou žádané (je málo odborníků) a naopak, ve kterých oborech je mnohem vyšší poptávka než nabídka. Žáci se dozvěděli, jak dlouho je nutné studovat: lékař musí studovat nejméně 6 let. Paní Matoušová odpověděla na všechny položené otázky. Výchovná poradkyně zajistila pro žáky v rámci výuky prezentace některých škol z okolí. Zástupci středních škol či učilišť vždy přijeli do Kopidlno a poskytli žákům základní informace o škole a jejích oborech. Formy byly různé – od povídání zástupců školy, bývalých žáků, ukázky vlastních výrobků až po praktické vyzkoušení (namíchání si vlastního koktejlu, výroba výzdoby apod.). Žáci se mohli také zúčastnit výstavy středních škol, která se konala v Jičíně, Náchodě, Hradci Králové, ale i v dalších městech jiných krajů. Možností a ukázek měli žáci opravdu hodně, ale poslední volba byla vždy jen na nich.

Po pečlivé rozvaze na konci února odeslalo svou přihlášku na střední školu 17 žáků z deváté třídy, 1 žák z osmé třídy a 3 žáci ze sedmé třídy. Dva žáci, kteří vycházejí ze sedmé třídy, neměli zájem o žádnou školu a přihlášku si vůbec nepodali. Ze 17 „devátáků“ si 13 žáků podalo přihlášku na střední školu – obor s maturitní zkouškou – a 4 žáci na obor s výučním listem. Jedna žákyně odchází ze sedmé třídy na gymnázium, další tři žáci (z nižších ročníků) si dali přihlášku na učební obor. Téměř 80 % žáků bylo přijato na obě vybrané školy, zbytek pouze na jednu. V 1. kole přijímacího řízení tedy uspěli všichni uchazeči naší školy, kteří odeslali svou přihlášku, a byli přijati k dalšímu studiu na střední škole.

*Mgr. Magda Hakenová,
výchovná poradkyně*

Pískání pro radost a pro zdraví

Dne 11. dubna se flétnistky zúčastnily soutěže ve hře na zobcové flétny v Základní škole Loučeň. Soutěžilo zde devětapadesát dětí. Naše děvčata získala první a třetí místo. Gratulujeme a děkujeme!

Ilona Komárková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Škola poprvé přivítala budoucí prvňáčky

Opět po roce 20. dubna 2018 ožila budova základní školy v Hilmarově ulici zvídavými hlásky budoucích prvňáčků, kteří společně se svými rodiči přišli k zápisu. Stejně jako v loňském roce tak i letos proběhl zápis v novém dubnovém termínu a podle nových pravidel. K zápisu se dostavilo 26 předškolních dětí. Zápis byl jako již tradičně motivován světem pohádek. Děti se přenesly do pohádkového světa. Pro zjištění školní zralosti a připravenosti dítěte na školu byl zápis opět rozdělen do dvou částí.

V první části budoucí prvňáčkové putovali „z pohádky do pohádky“. Hned na schodišti děti přivítaly pohádkové bytosti (žáci 2. stupně ZŠ), které je uvedly do pohádky, kde plnily úkoly u Manky, víly, anděla, kovboje, čarodějnice, klauna a dalších. Prošivaly tkaničkou dřevěné obrázky, stavěly věž z kostek, andělovi hledaly rukavice, skládaly puzzle nebo s vodní vílou chytaly rybičky. Mezitím se rodičům věnovaly učitelky ZŠ a výchovná poradkyně, seznámily je s doporučeními, co

by mělo dítě umět před nástupem do 1. třídy, a vyplnili společně důležité dokumenty.

Druhou část pak představoval tradiční rozhovor. Každý budoucí prvňáček měl pro paní učitelku připravenou pěknou básničku nebo písničku. Tak jako v předcházejících letech i v letošním roce se objevilo několik dětí s logopedickými vadami. Dále děti pracovaly na pokyny učitelky ze ZŠ a MŠ. Budoucí prvňáčci prokázali znalost barev, geometrických tvarů, počítali, porovnávali počty různých předmětů, zvládali orientaci

v prostoru, podle obrázkové osnovy vyprávěli známou pohádku a museli se „poprat“ i s kresbou postavy. Zde se našlo několik dětí se špatným držetím psací potřeby. Za svou snahu si všichni budoucí školáci odnesli malé dárky od žáků ZŠ a různé reklamní drobnosti, které jim budou připomínat první vstup do školy.

Do lavic ZŠ v Hilmarově ulici by mělo k 1. září 2018 zasednout 21 prvňáčků, rodiče 5 žáků požádali o odklad školní docházky.

Kolektiv učitelek I. stupně ZŠ

Činnost Žákovského parlamentu

Žákovský parlament se schází jednou v měsíci. Dochází tam děti od 3. do 9. třídy. Pokaždé vede parlament jiná třída a řešíme návrhy na akce nebo změny. Třída prezentuje své návrhy, a pak diskutujeme, jestli by je bylo možné zrealizovat, popřípadě si rozdělíme práci. Být v parlamentu nás baví, protože můžeme projevit svůj názor a podílet se na chodu školy. Za tento rok jsme už zrealizovali spoustu akcí, jako Masopustní karneval, soutěž o nejlepšího učitele nebo valentýnské dopisování. Aktuálně plánujeme vyrazit do Jičína podívat se na činnost jiného parlamentu. Doufáme, že nám návštěva bude přínosem a že se třeba do dalších let inspirujeme. Sice už tento rok vycházíme, ale rádi a s důvěrou roli žáků 9. třídy přenechám mladším spolužákům.

*Štěpánka Rančáková a Lukáš Hnízdil,
9. třída*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Výlet do Prahy

V dubnu za krásného jarního počasí přivítalo historické jádro Prahy druháčky, čtvrtáky a jejich třídní učitelky, kteří objevovali kouzlo architektury a tajů, zákoutí a uliček pod vedením pana Petiry z cestovní agentury Jitky Petirové.

První kroky všech vedly na Pražský hrad, kde na děti čekal zážitek v podobě bezpečnostní kontroly, kdy musely ukázat obsahy svých batůžků a projít bezpečnostním rámem. Další kroky směřovaly přímo před katedrálu sv. Víta, následovala prohlídka celé katedrály. Nejvíce nás zde zaujal obrovský stříbrný náhrobek Jana Nepomuckého a nádherné vitráže v oknech, které propouštějí světlo a je jimi vyzdoben celý chrám. Dětem bylo prozrazeno tajemství, kde jsou pod sedmi zámky schovány korunovační klenoty. Další prohlídka směřovala do Vladislavského sálu Pražského hradu, zajímavostí byl jeho klenutý strop bez nosných sloupů. Zlatou

uličkou plnou malebných domků jsme přešli k věži Daliborka, kde se děti dozvěděly, proč se Dalibor naučil houští. Na hradbách pod Daliborkou se nám naskytl nádherný pohled na Prahu.

V právě poledne viděly děti výměnu stráží i s kapelou hradní stráže. V Nerudově ulici jsme našli dům U Dvou slunců, děti hledaly další domovní znamení, což je velice zaujalo. Po krátkém zastavení na oběd jsme došli ke Karlovu mostu, na kterém jsme se kochali pohledem na sochy, řeku Vltavu a na umělce, kteří zde prezentovali své umění. Po nábreží jsme došli k Národnímu divadlu. Tam nám bylo umožněno prohlédnout si celé divadlo od základního kamene až po střešní terasu. Na jevišti se právě připravovaly kulisy na večerní vystoupení.

Během celého výletu dětem průvodce vyprávěl doplňující informace zajímavě, poutavě a úměrně jejich věku. I přes velké fyzic-

ké vyčerpání se děti vrátily domů spokojené, s dobrou náladou a novými poznatky.

*Zdeňka Ťavodová, Mgr. Ivana Pekárková,
Mgr. Dagmar Zachovalová*

Školní družina navštívila čarodějnici

Jednoho dne, bylo právě před čarodějnicemi, jsme se dozvěděli, že na Kamensko k lesu přiletěly dvě čarodějnice. Domluvili jsme se s panem Novotným a vydali se po šípkách a značkách baby Jedové. U rybářů jsme je pozdravili písničkou. Čarodějnice nám nabídla dračí krev a prsty z lineckého

těsta. Měla kolem sebe spoustu bylinek a my je poznávali a dozvídali se, k čemu jsou dobré. Soutěžili jsme ve vaření lektvarů a plnili úkoly záluďné ježibaby a její dcery. Chlapci natrhali kopřivy, dívky vily věnečky z pampelišek. Prohlédli si slepýše a pustili ho do přírody. Za odměnu dostali želatinové

myšky, nudle, hady, žáby, žížaly a odvážlivci si mohli nahmatat v zakrytém koši bonbóny. Pan Slavík nám vyprávěl o rybách, ukázal hlavu sumce a aportování psů do rybníka. Po opékání klobáskách jsme se neradi loučili.

I. Komárková a Ž. Rudolfová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Cesta za vicemistrem kraje v halové kopané

Nejdříve jsme se zúčastnili 14. února 2018 okřskového kola v Jičíně. Našimi soupeři byly týmy ze všech základních škol v Jičíně a tým ze ZŠ Sobotka. V naší skupině jsme všechny porazili a dostali jsme se do finále, kde na nás čekala Sobotka. První místo nám zařídilo postup do okresního kola v Lázních Bělohrad, které se konalo 1. března 2018. Postoupily čtyři týmy, my, Hořice, 1. ZŠ Jičín a Lázně Bělohrad.

Hořice jsme přejeli jak parním válcem, stejně tak i Jičín a Bělohrad. Takže jsme zase slavili první místo a postup do krajského kola v Hostinném, dne 17. dubna. První zápas jsme hráli proti ZŠ Karla Klíče Hostinné, tento zápas jsme vyhráli 3:1. Druhý zápas jsme hráli proti Trutnovu, který jsme také vyhráli, zápas byl napínavý až do konce a skončil 6:4. Pak jsme měli dvouzápasovou pauzu a mohli jsme si konečně odpočinout.

Ve finále tohoto turnaje nastoupil podle nás nejsilnější Rychnov, který měl stejný bodový zisk jako my. Do poločasu jsme hráli velice vyrovnaný fotbal, a remizovali jsme 1:1. Bohužel po třech zbytečných chybách v druhém poločase jsme zápas neudrželi a prohráli jsme 4:1. Umístili jsme se na krásném 2. místě a stali se tak vicemistry kraje. Všichni jsme měli krásný pocit, že jsme celý turnaj čestně bojovali a vzorně reprezentovali naši školu a město.

Chtěli bychom poděkovat panu řediteli, že nás všechna tři kola podporoval a vždy držel s námi. Byl to skvělý zážitek a po několika letech i skvělý výsledek, se skvělými hráči, kterými jsou Petr Schlesinger, Aleš Fejfar, Marek Fejfar, Honza Petr, Bohumil Vobr, Hugo Bernard, Tomáš Čureja, Jára Machačný, Páťa Krejčík, Dominik Berko, Jenda Koutník a náš skvělý ředitel Pavel Berný.

Žáci uchvátili diváky projevem na jevišti

„Když nemůžeš, tak přidej víc!“ znělo v pátek 22. června 2018 v kopidlenské sokolovně jako závěrečná píseň hodinového přestavení žáků ze Základní školy v Kopidlně, které následovalo po slavnostním vyřazení předškoláků místní mateřské školy našimi žáky devátého ročníku. Žáci od první do deváté třídy uchvátili diváky svým divadelním projevem, básničkami, tancem i zpěvem. Kdo se nebyl podívat, o hodně přišel, neboť České nebe, Čert a Káča, Spartakiáda, Kopidlenský kozel, básně o Česku, angličtina i němčina, a hlavně Sofia neměli absolutně chybu. Velké poděkování patří všem paním učitelkám, které se do představení zapojily a své žáky perfektně připravily.

Iva Pekárková

Kdybych měla klobouk, smekám...

A to doslova přede všemi dětmi, žáky, učitelkami, panem ředitelem i bubnujícím panem školníkem.

V pátek 22. června se v kopidlenské sokolovně konala prezentace žáků ZŠ a vyřazení předškoláků MŠ Kopidlna. Bylo hezké pozorovat, jak se malé školkové dětičky nechaly vést těmi nejzkušenějšími žáky devátých tříd. Jejich vystoupení bylo dojemné, a to doslova. Po společném vystoupení a krátké pauze následovala smřšť dechberoucích vystoupení žáků tříd základní školy. Vyprávět ani popsat se to nedá, to se musí vidět, a kdo tuto příležitost propásá, může litovat, že u tak skvělého vystoupení nebyl.

Renata Holubová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Žáci načrtli školu svých snů

Žáci 3. a 4. B třídy ze ZŠ a MŠ Kopidlno se zapojili do projektu MAP Jičín „Škola mých snů“.

Třetáci se rozhodli spojit učení a hraní. Do projektu vytvořili sadu didaktických her s názvem „Hraji, hraješ, hrajeme“. Nejprve popřemýšleli, jaké učivo by se ve hrách dalo procvičovat. Rozhodnutí bylo jasné, například vyjmenovaná slova, párové souhlásky, slovní druhy, sčítání a odčítání, násobení a dělení, pojmy z prvouky i hudební výchovy. Tvorbu her realizovali ve skupinách. Využili různých druhů papíru a kartonu. Nezalekli se ani jednodušší práce se dřevem. Velmi je zaujalo laminování, díky němuž budou moci využívat hry i v dalších ročnících.

Čtvrtáci vytvořili podle pravidel projektu dvě práce: „Rozvrh hodin upravený podle požadavků žáků třídy 4. B“ a prostorový 3D model nazvaný „Relaxační zóny v ZŠ Kopy-

dlno“. Děti vytvořily návrh pro výstavbu kinosálu, bazénu, spojovacího koridoru s automaty a lavičkami, stolky a židličkami mezi budovami hlavní, pavilonu a sportovní halou a návrh úpravy a modernizace prostoru sportovní haly.

Výrobky, kresby, malby, videa atd. žáků 1.–9. tříd ze 17 základních a mateřských škol regionu Jičín byly umístěny na výstavě v Regionálním muzeu a galerii v Jičíně (ve výstavních prostorech jičínské galerie).

Výstava byla slavnostně zahájena ve čtvrtek 8. února 2018 v 15.30 hodin vernisáží. Na vernisáži se představili žáci hudebního a literárně-dramatického oboru Základní umělecké školy J. B. Foersterova v Jičíně. Výstava byla vyvrcholením společného projektu základních a mateřských škol věnujícího se názorům a představám dětí o škole a vzdělávání v rámci dotačního programu Evropské

unie – Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Výstava byla přístupná pro školy a veřejnost od 9. do 25. února 2018.

Co je MAP Jičín? MAP pro ORP Jičín je místní akční plán rozvoje vzdělávání pro území města Jičína a obcí spadajících pod jeho rozšířenou působnost.

Zapojit se může každý, kdo chce přispět k rozvoji vzdělanosti dětí a žáků ve věku do 15 let.

Obsahově MAP zahrnuje oblasti včasné péče, předškolního, základního, zájmového a neformálního vzdělávání.

Cílem projektu MAP je vytvořit v území ORP Jičín prostředí vzdělanosti a partnerství, ve kterém má každé dítě možnost uspět.

Mgr. Jitka Koutníková,
Mgr. Dagmar Zachovalová

Mladí umělci vyjádřili své prožitky z vycházek

Okresní myslivecký svaz Jičín každoročně vyhlašuje výtvarnou soutěž s názvem „Mé toulky přírodou“. Jejím cílem je, aby děti kresbou či malbou vyjádřily své prožitky při vycházkách, výletech a chvílích strávených v přírodě. V letošním ročníku se nově mohly

děti zapojit také do kategorie poezie. A protože příroda je nedílnou součástí života a v kopidlenké škole jsou šikovné děti, účast v soutěži přinesla své „ovoce“. Krásné umístění získali: výtvarný obor – 3. místo Rozárie Rudolfová (kategorie 9 let), 3. místo Anežka

Smolíková (kategorie 10–12 let), 1. místo Lukáš Hnízdil (kategorie 13–15 let); obor poezie – 1. místo Eliška Novotná (kategorie 1), 3. místo Anna Červinková (kategorie 1). Slavnostní předávání cen proběhlo 23. května v Jičíně. Přejeme hodně dalších tvůrčích nápadů.

Zprávy ze základní a mateřské školy

Historiáda byla velkou zkušeností

Ve středu 2. května 2018 jsme vyrazili na soutěž čtyřčlenných týmů v dějepise. V týmu byl jeden zástupce z každé třídy druhého stupně. Z naší školy byli vybráni: Erik Kosina (6. tř.), Vojtěch Bernard (7. tř.), Jiří Navrátil (8. tř.) a Nikola Lhotáková (9. tř.). Historiáda se konala tento rok v Železném Brodě.

Oficiální zahájení proběhlo ve čtvrtek ráno, takže jsme měli celý středeční večer na vymyšlení pár veršů, kterými bychom představili město, ze kterého jsme přijeli. Naše znělo takto:

V Kopidlně máme park i lipovou alej / avšak jeho zámek je tak trochu malej. / Na náměstí zmrzlinový kráček / škoda, že tam neprodávaj i v rohlíku párek. / Neustálé

krádeže, hádky, ba i spory / takto bychom popsali Kopidlnu třemi slovy.

Soutěž započala dramatickou scénkou o „malém kaprálovi“ a následoval soutěžní protokol. Dále jsme vyrazili do Turnova, kde jsme navštívili židovský hřbitov, muzeum šperkařství (český granát) a synagogu. Pokračovali jsme návratem do Ž. B., dalším psaním a cyklickými úkoly. Byla pro nás také připravena šermířská show a čtvrteční večer zakončil výroční ohňostroj. Náš program začal v 7:30 snídaní a skončil právě ve 22:00 již zmiňovaným ohňostrojem... Opravdu nabitý den!

V pátek už jsme byli doslova mrtví, naneštěstí již od rána pokračoval další program. Probíhaly ročníkové úkoly a následně měst-

ská hra. Cílem hry bylo vyplnit papír týkající se historie města, jejíž odkaz se dá ještě nyní najít v ulicích.

Domů jsme jeli vlakem kolem 13. hodiny po ukončení soutěže. Osobně pro mě soutěž byla velká zkušenost a rozhodně i přínos do života. Dozvěděla jsem se řadu nových věcí z naší historie, především jsem nějak tak více pochopila nelehký život Židů. I přes nevyspání jsme nebyli poslední. Umístili jsme se v druhé polovině soutěží, a dokonce jsme porazili i jedno gymnázium. Ani psaní testů nebylo tak špatné, měli jsme dobrý tým, takže jsme se kromě vzájemné spolupráce i dost zasmáli.

Nikola Lhotáková

Vojenská technika sklídila u dětí z mateřské školy veliký úspěch

Během uplynulých měsíců jsme měli v mateřské škole velmi rušno. Dne 22. března 2018 jsme uspořádali zájezd celé MŠ do zábavního parku Tongo v Hradci Králové. Děti prožily den plný zábavy a pohybu. Domů se spoustou dojmů a zážitků.

Jaro jsme přivítali tradičním tvořením s rodiči. Tentokrát si rodiče s dětmi zahráli na proutkaře a domů si odnášeli krásného ptáčka z proutí. Než jsme se nadáli, už tu byly Velikonoce. Děti se učily velikonoční koledy, malovaly kraslice, sely oseníčko a tvořily velikonoční výzdobu.

První dubnový týden patřil environmentální výchově. Děti se seznámily s naším městem, s pravidly třídění odpadu a s tím, jak se správně chovat k životnímu prostředí. V tomto týdnu také probíhala akce „Uklidíme Kopidlensko“. Nesmělo chybět odemykání školní zahrady, kde měl každý možnost získat sladké odměny na různých soutěžních

stanovištích.

Měsíc duben jsme zakončili tradičním čarodějnickým rejem, na kterém se sešla spousta nádherných čarodějnic a čarodějů. Díky krásnému počasí jsme mohli s kouzelným průvodem navštívit školní třídy, projít se po kopidlenském náměstí a překvapit paní starostku.

Měsíc květen jsme zahájili výrobou dárečků pro maminky k jejich svátku. V každé třídě si děti vyrobily malý dáreček pro maminky a také měly možnost zúčastnit se dobrovolné akce „Korálkování“, kde si děti navlékly pro maminky náhrdelník.

Od 21. do 23. května 2018 se předškoláci účastnili školky v přírodě. Děti strávily tři dny a dvě noci na statku ve Ktové, hned pod zříceninou hradu Trosky. Na Trosky byl uspořádán celodenní výlet, opékaly se buřty, navštívila se Valdická brána v Jičíně a zažilo se spousty legrace.

Na začátku června přijel KVH Budčeves-veteranen. V rámci projektu „Vojenská technika ve škole“ si mohly děti prohlédnout historická vojenská vozidla a techniku. K vidění byl Jeep Willys MB super (1944, Francie), Dodge WC – 51 vepous cavier (1944, nosič zbraní), Ford Mutt M1A1 (1968, Vietnam), Jeep Willys CJ3B (1951, Korea) a Jeep Willys MB (1945, Plzeň). Dále byly k vidění zbraně, jako například pistole P-38, samopal MP-38, puška Mauser a M1 nebo kulomet MG-34. Akce sklídila u dětí veliký úspěch.

Poslední květnový den vyrazily třídy „žabičky“ a „sluníčka“ na výlet do Poděbrad. Po příjezdu se děti nasvačily, prošly kolonádou a vyrazily na parník. Na parníku se svezly směrem přes zdymadlo až k soutoku, kde už čekala červená mašinka. Ta nás zavezla zpět

pokračování na straně 20

Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 19

do Poděbrad k dětskému hřišti, kde si děti mohly pohrát, než se vyrazilo na zmrzlinu a zpět k domovu.

Celá mateřská škola se zúčastnila Dětského dne na místní sokolovně, který uspořádali žáci devátých tříd ve spolupráci se SRPŠ. Děti si zde zasoutěžily a za absolvování všech soutěžních disciplín dostaly odměnu.

Dne 5. června 2018 jsme uspořádali závěrečnou besídku spojenou s opékáním buřtů. Na úvod byly oceněny děti za sběr papíru a poté následovalo samotné vystoupení. Děti zazpívaly, zarecitovaly a zatančily. Po besídce následovalo opékání buřtů. Tímto chceme poděkovat rodičům, kteří připravili a přinesli i malé občerstvení.

Květnové a červnové pondělky patřily projektu Celé Česko čte dětem. Žáci deváté třídy si připravili krátké pohádky, které dětem předčítali, a následně si vyzkoušeli jejich pozornost. Předčítat přišla i paní starostka Ing. H. Masáková, která společně s dětmi přečetla pohádku Hrncečku, vař, a paní R. Holubová jako „kočička“ a R. Bitnarová jako „pejsek“. Ty si pro děti připravily pohádku „O pejskovi a kočičce“.

Školní rok zakončujeme vyřazením předškoláků, spaním v MŠ a Dětským dnem v Zahradnické škole.

Přejeme všem krásné a slunné léto, dětem příjemně prožité prázdniny plné dobrodružství a spousty nových zážitků.

Kolektiv MŠ

Letošní předškoláci zamířili na svůj celodenní výlet do srdce Českého ráje. Hradem Kost je provedla princezna Anetka, která dětem pověděla o všech princeznách a princích, kteří na hradě žili. Následovalo podrobné prozkoumání okolí hradu a vyrazilo se na oběd. Ten se uskutečnil v nedaleké pizzerii, kde si každý svoji „mňamku“ vlastnoručně vyrobil. Krásný výletní den jsme zakončili zmrzlinovým pohárem a chvilkou na dětském hřišti.

Aneta Šourková

Pod olympijskými kruhy

Zimní olympijské hry Bukvice 2018

Bukvické tábořiště se na pět květnových dnů přeměnilo na olympijskou vesnici, v ní a blízkém okolí proběhly Zimní olympijské hry. Pod pěti kruhy se sešlo dvacet závodníků a dále rozhodčí, trenéři, zdravotníci a pořadatelský sbor. Jakmile se všichni účastníci ubytovali, někteří závodníci za pomoci rodičovského doprovodu, proběhl slib závodníků a pořadatelského sboru. V řadách závodníků se totiž prezentovalo několik prvňáků a předškoláků, kteří byli na podobné akci poprvé v životě, a ti rodičovskému doprovodu slíbili, že se pokusí celý olympijský program zvládnout bez slziček a stýskání. Také rozhodčí a pořadatelé slíbili slavnostně, že jim v tom dle svých sil a schopností budou maximálně pomáhat. Jak se ukázalo, svému slibu dostaly obě strany. Naopak slzičky se objevily až v úterý, protože se některým závodníkům vůbec nechťelo olympijskou vesnici opustit a chtěli si pobyt zde ještě prodloužit. Nakonec odjeli všichni, ale museli jsme jim slíbit, že se setkáme na letním táboře, případně na podzimní víkendovce.

Po odjezdu rodičů byl čas na nezbytnou aklimatizaci a prohlídku ubytovacích, stravovacích prostor a také sportovišť, které se nacházely nejen v olympijské vesnici, ale i v přilehlém lese. Večer byli závodníci seznámeni s programem her. Je to sice neobvyklé, ale všichni závodníci se přihlásili do všech sportovních disciplín, které naše olympijské hry nabídl. Po večeri zbyla chvilka času k tréninku a pak už byl nařazen od trenérů spánek před prvním soutěžním dnem. Protože nervozita závodníků byla pochopitelná a dlouho se jim nedařilo usnout, musel nastoupit pořadatelský sbor s četbou pohádek.

Sobota – první soutěžní den. Po nezbytné hygieně, ranním protažení a snídani přišla na řadu první sportovní disciplína, v naší zemi poslední dobou tolik oblíbený biatlon. V tomto ročním období nám, jak se ostatně dalo předpokládat, nenapadl sníh, a tak se musely odložit super moderní lyže a na řadu přišly speciálně upravené na pohyb v trávě! Také tradiční malorážky byly vyměněny za pušky značky NERF s náboji MOLITAN extra. Nejmladší závodníci soutěžili v super sprintu na jedno kolo se střelbou vestoje. Ti starší absolvovali kola dvě se střelbou vleže a vestoje. Při netrefení terče přišla na řadu trestná kola. V urputném klání bylo jen vítězů a nebylo poražených, i když na květinový ceremoniál bezprostředně po závodě přišli jenom tři nejlepší z každé kategorie. Toníkovi se biatlon zalíbil natolik, že se přihlásil do vytrvalostního závodu. Vzhledem ke klimatickým podmínkám a velkému vedru byl tento závod z programu vyrazen, protože

hrozilo naprosté přehřátí závodníka... Večer pak byly předány na stupních vítězů medaile prvním třem závodníkům z každé ze tří kategorií a všichni závodníci byli odměněni sladkostmi a dárky.

Opoledne se soutěžilo ve znalostech o našich olympionících. Kdo odpověď neznal, musel si ji najít v olympijské vesnici a nejbližším okolí. Předškoláci, vzhledem k tomu, že ještě neuměli číst, fungovali jako rychlá spojka k přenosu informací. Po večeri se závodníci zaměřili na trénink dalších disciplín, které je čekaly další den. Večer se končil nezbytnou pohádkou na dobrou noc.

Neděle – druhý soutěžní den. Tento den byl věnován sportům na ledě – hokeji a curlingu. Vzhledem k tomu, že jsme měli k dispozici pouze jednu sportovní halu a v ní jedno curlingové hřiště a dvě hokejová, museli pořadatelé připravit také doprovodný program, neboť zde bylo reálné nebezpečí zničení olympijské vesnice. Tak se kromě olympijských disciplín hrála speciální vybíjená – všichni proti všem, vyráběly se dárky pro rodiče nebo jen tak pro radost. A tak si závodníci barvili květináče, vyráběli zažehlovací obrázky nebo vyráběli bambulky z chemlonu. Hokejový turnaj probíhal do pozdních večerních hodin, curling se dohrát nestihl, a tak pořadatelský sbor a rozhodčí rozhodli, že vyhlášení výsledků hokeje a dokončení turnaje v curlingu se odkládá na pondělí. Čtení na dobrou noc se odložit nedalo, ale je pravda, že někteří závodníci si ho mnoho neužili, protože usínali už s prvními rádky.

Pondělí – třetí soutěžní den. Včera zahájený turnaj v curlingu se během dopoledne podařilo dohrát. Dokončeny byly i ruční práce,

zbývalo jen zažehlit několik obrázků a to byla práce hlavně pro dospěláky. Samozřejmě že probíhaly doprovodné soutěže – ringo, vybíjená, hlavolamy. Před obědem proběhl „Flower Ceremony“ pro nejlepší hráče hokeje a curlingu ve své kategorii. Po obědě byli závodníci rozděleni do tří týmů a v lese se odehrávala další olympijská soutěž – pexeso. Každý tým obdržel sadu kartiček s obrázky ze zimní olympiády. Závodníci vybíhali štafeto- vě s kartičkou v ruce do hracího prostoru, aby našli ke své kartičce dvojče. Závod určil sice vítěze, ale vzhledem k tomu, že jsme měli tři závodní týmy, bylo jasné, že při vyhlášení výsledků obdrží každý ze závodníků medaili. Hlavně těm nejmenším, předškolákům a prvňákům, by bylo líto, že se nemohou pochlubit olympijskou medailí. A tak v podvečer, když se vyhlášovaly výsledky, byl každý ze závodníků dekorován medailí a dostal malý dárek, a rozzařená očka nejmladších závodníků byla odměnou pro celý realizační tým.

Schylovalo se k večeru, když jsme se všichni sešli u slavnostního ohně. Zimní olympijské hry Bukvice 2018 byly slavnostně ukončeny. Ještě chvilku jsme poseděli a zazpívali si při kytáře. Tak, jak přicházela únava, rozcházel se účastníci her spát. Zanedlouho uhasly poslední plamínky ohně a nás čekal poslední den společného pobytu.

Úterý – den odjezdový. Většina dětí si užila spánku, některým se podařilo vstát, když už bylo sluníčko hodně vysoko. Přesto byl čas na několik her v táboře. Pak už je na řadě oběd a začít balit nejenom sportovní náčiní. Příjezd rodičů znamená, že zase jedna vydařená akce končí. Dalším společným pobytem bude až letní tábor. Tak ahoj v létě Bukvice...

Jiří Machula

Schůzka se spoluobčany Drahorazi

Schůzka se spoluobčany se uskutečnila ve volební místnosti v obci Drahoraz dne 15. května 2018 od 16:00 hodin. Za vedení města Kopidlno se účastnila starostka Ing. Hana Masáková, MBA, místostarosta Ing. Karel Žížka, vedoucí místního hospodářství Josef Tomášek a radní Aleš Janča.

Navržené body OV Drahoraz.

1. Hřiště

Občané navrhli, že by se sekáním rádi stali o místo, kde si místní děti hrají. Jedná se o bývalé hřiště. Pozemek je ve vlastnictví Římskokatolické farnosti Kopidlno. Toto místo by občané též rádi využívali při společenských akcích a mohli se tak plánovaně setkávat. Požadavek na město, aby byla v tomto místě odklizená hromada odpadu a roští, je již v řešení. Prostor bude uklizen.

2. Poničená cesta

Požadavek občanů, aby místní zemědělec p. Adamec dal do pořádku rozježděnou cestu. Pan Adamec byl danou věc osobně řešit na městském úřadě s paní starostkou, a to sdělením, že cesta není ničena jím. Bylo domluveno, že cesta bude vyspravena za výpomoci pana Hrdého.

Dále bylo zmíněno, že při pozemkových úpravách v minulosti nebylo dbáno na protierozní opatření a navazování cest na hranicích mezi obcemi.

3. Schůzka s paní Fišerovou

Pan místostarosta informoval občany o schůzce v Kopidlně, které se účastnila paní Fišerová za Oddělení památkové péče Jičín, vedení města Kopidlno a zástupci obce Drahoraz. Na schůzce byl řešen neutěšený stav zdi na hřbitově, samotný stav kostela, kaple Božího hrobu a havarijní stav krovu ve zvonici. Bylo sděleno, že práce budou pokračovat následovně. Nejdříve dojde v letošním

roce k opravě samotné věžičky u kostela, dále se bude pokračovat s opravou střechy kostela. Ohledně havarijního stavu zvonice byla sjednána schůzka přímo na místě mezi zástupcem Oddělení památkové péče Jičín a zástupcem za osadní výbor Drahoraz. Z dané schůzky prozatím nemáme písemný výstup.

4. Lamy u rybníka

Požadavek o doplnění veřejného osvětlení u cesty u rybníka. Doplnit minimálně dvěma lampami. Stav bude prošetřen a dle výstupu zahrnuto do rozpočtu na příští rok 2019.

6. Rybníček

Požadavek na vyčištění rybníčku. Pan Bartoš z městského úřadu Kopidlno prověří vlastnictví a bude navrženo řešení.

7. Rozhlas

Není pořádně rozumět sdělením v rozhlasu. Taktéž jako v ostatních obcích bylo pozorováno, že současné bezdrátové spojení negativně reaguje na větší povětrnost. Bude řešeno s dodavatelskou firmou v rámci servisních oprav.

8. Renovace – Boží muka s křížem

Dle sdělení a poslední schůzky osadního výboru by občané byli rádi za renovaci sakrální stavby křížku. Jelikož místní občan pan Mgr. BcA. Petr Gláser je restaurátorem, vytvořil a předložil návrh dané opravy. Jelikož by se na opravě chtěli podílet i místní občané a bylo by to dle sdělení možné, oprava by se mohla pohybovat až v třetinové výši oproti cenovému návrhu. Předpoklad opravy 3–4 měsíce. Bude řešeno v roce 2019.

9. Socha sv. Jána

Dle zjištění se socha sv. Jána současně na-

chází v restaurátorské dílně v Hořicích. Paní R. Holubová prověří a město zažádá o navrácení, tak aby socha mohla být navrácena na své původní místo.

10. Benzín

Pan Letko zmínil, že osobně seká některé městské pozemky. Práce mu nevadí, ale požaduje na oplátku úhradu pohonných hmot použitých do sekaček. Požadavku bude vyhověno.

11. Pojízdná samoobsluha

Současně je zajištěno pojízdnou samoobsluhou z Kolína. Lidé jsou dle sdělení vesměs se sortimentem zboží spokojeni.

12. Kontejnery

Požadavek na přemístění kontejnerů. Tak jako na jiných místech vzniká problém i zde s odkládáním a vyhazováním nevhodného odpadu. Dle diskuze by se vhodným místem nabízelo umístění u bývalé hasičské zbrojnice. Bude řešeno.

13. Nepřiměřená rychlost v obci u projížděcích aut

Požadavek byl projednán s panem Netíkem (Policie ČR Kopidlno). Jelikož kopidlenští policisté nevlastní radar, byl požadavek předán na Dopravní policii v Jičíně. Bylo sděleno, že z důvodu kapacity řadových zaměstnanců převážně upřednostňují jiná problematická místa. Přesto se pokusí zahrnout obec Drahoraz mezi plánované kontroly.

Po diskuzi starostka všem poděkovala za účast.

Ing. Karel Žížka, místostarosta

Schůzka se spoluobčany obce Mlýnec

Dne 25. dubna 2018 se uskutečnila v budově bývalé školy v Mlýnci schůzka s místními občany obce. Za vedení města Kopidlno se účastnila starostka Ing. Hana Masáková, MBA, místostarosta Ing. Karel Žížka, vedoucí místního hospodářství Josef Tomášek a radní Aleš Janča. Pan Tomášek zrekapituloval, co se povedlo zrealizovat v roce 2017. Nejprůnosnější realizací bylo zbudování chodníčku na účelové komunikaci vedoucí od obce k vlakové zastávce Českých drah. Zmiňovanou komunikaci využívají zemědělci k přístupu na pole, a tak za nepřiznivého počasí nebylo možné dojít k této zastávce suchou botou a uměním bylo nezašpinit se. Věříme, že se touto reali-

zací povedlo víceméně tento problém vyřešit. Dle sdělení občanů je však těžké zabránit, aby chodíček nebyl těžkou technikou ničen. Dále byla zmíněna oprava hasičské zbrojnice, která dnes slouží v obci k příjemnému posezení a setkávání občanů.

Dále byly předneseny navržené body OV Mlýnec pro rozpočet v roce 2018.

1. Žumpa u školy

Žumpa již byla v dezolátním stavu a nedala se využívat pro potřeby budovy bývalé školy. Požadavek byl každoročně zmiňován, a tak jsme rádi, že se zaměstnancům místního hospodářství podařilo novou umělohmotnou nádrž žumpy již zdárně zabudo-

vat. Odpady jsou již napojené a žumpa tak může být využívána.

2. Nový chodník ke hlavnímu vchodu u bývalé školy

Tento požadavek bude zahrnut do plánu prací místního hospodářství.

3. Natření vchodových dveří (škola)

Taktéž bude zařazeno do plánů oprav a řešeno dle možnosti oddělení místního hospodářství.

pokračování na straně 23

pokračování ze strany 22

4. Zatrubnění příkopu u Suchoradských

Kolem tohoto bodu se vznesla diskuze o nejlepší možné provedení. Před samotnou realizací bude zapotřebí s místními občany řádně celou realizaci prodiskutovat, aby samotné zatrubnění a odvod vody neměly obrácený efekt, než by bylo zapotřebí.

5. Čištění mostků a příkopů

Požadavek bude zahrnut mezi práce údržeb a oprav.

6. Dodělaní nové cesty k nádraží

Jedná se o dodělaní části cesty od nového chodníčku. Realizace bude řešena recyklátem vzniklým z realizace silnice I/32 v Kopidlně. Tyto opravy budou provedeny za příznivého slunečního počasí, tak aby se dal materiál zakulit. Podobné realizace oprav budou provedeny na některých dalších komunikacích jak v Mlýnci, tak i v Drahorazi a v Kopidlně.

7. Vyčištění odpadové stroužky

Požadavek bude zahrnut mezi práce údržeb a oprav.

8. Wifi router v knihovně

Požadavek řešen a wifi router bude zrealizován.

9. Ořez jasanu u školy

Tyto práce jsou plánovány na podzimní období, kdy je možnost vegetačních úprav. Je již zahrnuto v rozpočtu na rok 2018.

10. Oprava zastávky ČD Mlýnec

České dráhy byly vyzvány a provedly opravu.

Po vyjádření k jednotlivým bodům starostka vyzvala občany k volné diskuzi.

- U nového chodníčku zmizely cedule upozorňující na samotné ničení pod pohrůžkou pokuty. Zřejmě záměrné odstranění. Cedule budou vyrobeny nové.
- Zemědělci při výjezdu z polí za sebou zanechávají bláto. To bylo staženo z komunikace a hozeno do příkopu. Pan Košátko bude upozorněn na udržování pořádku.
- Dotaz ohledně plánovaného poldru. V nejbližší době by měl být dle informace opraven brod.
- Paní Špicarovou bylo zmíněno obnovení písma na pomníku padlých. Poslední renovaci provedenou paní Zubatou (v r. 1990) si obec hradila sama. Renovace byla po dohodě provedena místním občanem panem Miroslavem Koutem.
- Upozornění na špatné fungování osvětlení. Od 21 hodin lampy neopravi-

delně zhasínají. Od 4. hodiny ránní se zapínají. Pan Luděk Lhoták bude stav monitorovat a následně dle výstupu bude řešeno.

- Veřejný rozhlas se tzv. „hádá“ a není rozumět pro lidi důležitým informacím. Bylo vypořádováno, že současné bezdrátové spojení negativně reaguje na větší povětrnost. Bude řešeno s dodavatelskou firmou v rámci servisních oprav.
- Bylo zmíněno, že pozemkový fond v místě „U Špejcharů“ pokračuje v kácení stromů. Dotaz, zda by pozemky nemohly být převedeny na město. Lidé mají obavy, že v místě bude nepořádek. Panem Pavlem Bartošem je daná věc již v řešení.
- Silnice v místě proti Novákům je poničena od popelářů. Bude prověřen rozsah poničení a zjednána náprava.
- Dotaz, zda se v budoucnu plánuje přívod plynu či vodovodu. Starostka sdělila, že tyto realizace se v nejbližším období prozatím neplánují.

Na závěr starostka poděkovala za účast na akci „Uklidme Česko“. Krátce informovala o současném stavu lékárny v Kopidlně s příslibem, že od července snad bude lékárna již v provozu.

Ing. Karel Žižka, místostarosta

Schůzka radnice s občany ve Pševsi

Veřejná schůzka zastupitelů města s občany Pševsi se konala 6. června v klubovně hasičárny.

Za město byli přítomni Ing. Masáková (starostka), Ing. Žižka (místostarosta), pan Tomášek (vedoucí místního hospodářství) a pan Janča (člen rady).

Schůzku zahájila paní starostka a slovo předala Ing. Žižkovi, který spolu s občany kontroloval požadavky osadního výboru na městský úřad.

Debatovalo se hlavně o kanalizaci, dětském hřišti, cyklostezce, odpadech (je potěšující, že velkoobjemové kontejnery se v letním období vyvážejí každý týden), strouze protékající obcí a jejím špatném stavu, WC u stánku se zmrzlinou a dalších provozních věcech, které občany trápí.

Občanů, místních i chalupářů, se zúčastnilo 27. Škoda, že ostatní se nezajímají o dění v obci.

Jana Čtvrtečková

U bývalé školy v Mlýnci byla odstraněna stará rozpadlá jímka a nahrazena zcela novou funkční jímkou splňující současné požadavky v oblasti ochrany životního prostředí. (kl)

Hasičské pálení čarodějnic

Stejně jako v předchozích letech uspořádal náš sbor i letos poslední dubnový den Hasičské pálení čarodějnic. Začátek byl v 17 hodin na louce za zimním stadionem. Pro děti zde byly připraveny dětské soutěže, které tentokrát připravil kroužek mladých hasičů. Pro dospělé bylo připraveno občerstvení v podobě oblíbených bramboráků, lahodných klobás a uzené krkovice. Nechybělo vychlazené pivečko ani nealkoholické nápoje. V 19 hodin došlo k slavnostnímu podpálení malé vatry a tím i k symbolické-

mu upálení prvních čarodějnic. O půl hodiny později následovalo podpálení velké vatry. Počasí nám naštěstí přálo. Předpověď silného větru, která by celou akci zásadně zkomplikovala, se nevyplnila. Akci navštívilo přibližně 140 dospělých a 80 dětí. Tímto bychom chtěli poděkovat nejen všem návštěvníkům, kteří naši akci podpořili, ale i členům sboru, kteří se podíleli na její přípravě, průběhu a úklidu.

Děkujeme a za rok opět na viděnou. :-)

Petr Hnát, SDH Kopidlno

Čarodějnice ve Pševsi

Letos, tak jako v minulosti, se ve Pševsi konalo pálení čarodějnic. Tohoto roku akci pořádal HC Žralok Pševs. Několik dnů předem se naváželo dřevo i občerstvení a probíhaly další přípravy. 30. dubna kolem 17. hodiny se účastníci scházeli u zbrojnice, kde se pálení konalo. Kolem 19. hodiny byla hranice zapálena. Škoda, že sousedů přišlo méně, než bývalo v letech předcházejících.

Jana Čtvrtečková

Kouzelný večer při pálení čarodějnic v Mlýnci

Místní hasiči, jako každým rokem, připravili na 30. dubna setkání občanů a chalupářů Mlýnce, spojené s pálením čarodějnic a s občerstvením v hasičské zbrojnici. Na hrázce rybníka Zrcadlo předem vytvořili vysokou hranici dřeva.

Počasí přálo, odpolední silný vítr se utišíl. A tak po setmění a zapálení hranice, která krásně zahořela, šly plameny k obloze kolmo od země. Tradiční obřad se rázem proměnil v nádherné divadlo, kdy se plameny ohně odrážely od hladiny rybníka, skutečně jako v jeho názvu – v zrcadle. Scenérii dovršil měsíc v úplňku, který se na to vše díval z výše, a i on měl svého dvojníka na hladině rybníka. Co více mohlo potvrdit jeho dávný název než popsany průběh tradiční noci čarodějnic? Mám z tohoto kouzelného večera nezapomenutelný zážitek a chci vyslovit upřímné poděkování všem, kteří se na jeho přípravě i průběhu bezprostředně podíleli.

Marie Špicarová, občanka Mlýnce

Foto Nikola Lhotáková

Čarodějnice zakončil úplněk nad rybníkem

Na tradičním pálení čarodějnic jsme se sešli u místní hasičárny. SDH Mlýnec zde připravil pohoštění v podobě grilovaného krocanu a opékaných buřtů.

Oheň se po setmění rozhořel na hrázce mezi rybníky, kde se jeho odraz krásně zrcadlil. A nejhezčím zakončením byl pak východ úplňkového měsíce nad rybníkem.

Příjemná atmosféra, která zde panovala, a sousedské povídání byly slyšet dlouho do nočních hodin.

Hana Lhotáková

ZTRACENKA

OD ŠTIKOVA PO BUKVICI aneb jak jsme tábořili!

Setkání bývalých táborníků
se uskuteční ve dnech

23. – 26. 8. 2018

v táborové základně Bukvice

Pokud máš zájem se této akce zúčastnit,
kontaktuj Jiřího Machulu
e-mail: machula.j@seznam.cz
telefon: 723 008 926

Zájemci o setkání se mohou zúčastnit celé akce nebo jenom její části.

Spaní se předpokládá ve stanech ve vlastním spacáku.
Pro zajištění akce budeme vybírat zálohu předem, ve výši 50 % nákladů dle délky účasti a rozpisu nákladů na jednotlivé dny, které jsou vyčísleny v příloze.

DEN	UBYTOVÁNÍ ENERGIE NÁJEM*	SNÍDANĚ	OBĚD	VEČEŘE	SVAČINY	PITNÝ REŽIM	
	35,- Kč	25,-	70,-	60,-	35,-	150,-	CELKEM
čtvrtek 23. srpna	35 Kč			60 Kč	25 Kč	150 Kč	270 Kč
pátek 24. srpna	35 Kč	25 Kč	70 Kč	60 Kč	35 Kč	150 Kč	375 Kč
sobota 25. srpna	35 Kč	25 Kč	70 Kč	60 Kč	35 Kč	150 Kč	375 Kč
neděle 26. srpna	35 Kč	25 Kč	70 Kč		20 Kč	80 Kč	230 Kč

akce pro jednoho účastníka na celé setkání činí celkem: 1250 Kč

Pitný režim obsahuje:	ovocné šťávy, vody, káva rozpustná, káva turecká, čaj ovocný, čaj černý,	po celou dobu
	pivo točené , coca cola, rum	do výše rozpočtu, nad rámec rozpočtu bude k dispozici, účastníci si je doplň!

Jiné pití zajišťovat nebudeme, každý si dle chuti a množství přiveze sebou, umožníme chlazení v lednicích!

*Platí každý účastník za den, kdy se účastní, lhostejno zda bude do rána nebo hodinu!

Tento příspěvek bude předán pronajímateli základny na úhradu energií, vody, nájem pozemků atd.

Březen, měsíc čtenářů v knihovně Kopidlno

První jarní měsíc je spojován kromě jiného s literaturou, čtením, knihou. Od „Března – měsíce knihy“ jsme si na chvíli odskočili k „Březnu – měsíci internetu“ (to bylo v obdobích, kdy se teprve internet prokousával do našich kanceláří, domácností, životů... pamatujete?), abychom se opět a pokorně vrátili k literatuře, a četbě především. Prostřednictvím kampaně „Březen – měsíc čtenářů“, kterou vyhlásil již poněkoliť Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, usilujeme o posílení společenského významu a prestiže četby a o propagaci činnosti a služeb knihoven. Každý rok se k této akci svými aktivitami hlásí více než 400 veřejných

knihoven z celé České republiky a ani naše knihovna nezůstala pozadu.

Od března probíhaly akce na podporu činnosti knihoven a aktivit s nimi spojených. Naši knihovnu navštívily děti z první třídy SLUNÍČKA, besedovaly na téma Abeceda. Děti z druhé třídy VČELÍČKY besedovaly o knize Pejsek a kočička od Josefa Čapka. Na závěr plnily několik úkolů.

Prostory malé scény KVC navštívili žáci prvního stupně ZVÍDÁLKOVÉ, SOVIČKY, NÁMOŘNÍCI, ŽIRAFKY, druhého stupně i zahradnické školy a zhlédli výstavu „Josef Čapek – malíř, básník spisovatel“. Knihovnice si připravila program k výstavě a malý kvíz.

Děti z MŠ navštívily knihovnu v rámci projektu Vrátime se do pohádky a připomněli jsme jim starší pohádku od Ondřeje Sekory Ferda Mravenec.

Pro širokou veřejnost knihovna připravila:

- Letecké závody – zamílovali jsme se do letadel všeho druhu. Postavili jsme pro vás 15 ukázkových modelů těch nejzvláštnějších vlaštovek. Co třeba vlašťovka, která se vám vrátí jako bumerang? Papírové rogallo, bojový bombardér nebo blíženci – dvě stíhačky v jedné? A co taková klingonská loď z papíru? Naučili jsme je stavět i vás.
- Lekce online katalogu knihovny Kopidlno, kdy každý uživatel může z tepla domova zjistit, které tituly knihovna vlastní, a podívat se do svého čtenářského konta a knihu si rezervovat.
- Výstavu prací výtvarného a keramického kroužku při ZŠ Kopidlno – průřez celoroční práce výtvarného kroužku pod vedením paní učitelky Dagmar Zachovalové a keramického kroužku pod vedením paní učitelky Ivany Pekárkové.
- Soutěže, kvízy, hádanky, tajenky, antistresové omalovánky pro děti a mládež.
- Pro seniory – nebojte se počítače; základy internetu.
- Spojovačky pro děti a dospělé – tečka vedle tečky, jedna za druhou vykouzlí po spojení magické obrazce podobné jemné krajce, ať už jsou to obrázky zvířátek, nebo věcí z každodenního života.

(rb)

Osmnáct nových rytířů knihovny Kopidlno

Letos jsme se sešli 4. června na slavnostním pasování na rytíře – čtenáře kopidlenkové knihovny. Po vystoupení, které připravily děti pod vedením třídní učitelky paní Zuzany Kaskové, pasovala naše malé čtenáře starostka města, ředitel základní školy a Červená karkulka.

Pro tento rok vyšla v rámci projektu „Už

jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka“ knížka s názvem Bráchova bota, kterou napsala Evelína Koubová. Spolu s knihou dostaly děti pamětní list, čtenářský průkaz do knihovny, šerpy a záložku. Novým osmnácti rytířům blahopřejeme, a hlavně jim přejeme, ať jim jsou knihy celoživotní inspirací i věrnými průvodci.

(rb)

Na Český den proti rakovině přispěli lidé v Kopidlně přes pět tisíc

Knihovna Kopidlno se zapojila do veřejné sbírky Ligy proti rakovině Praha, která se konala 16. května 2018.

Děkujeme touto cestou všem, kteří se rozhodli podpořit sbírku a zakoupili si kvítek měsíčku zahradního. Podařilo se nám vybrat 5264 Kč. Velké díky patří především dětem ze ZŠ, které kvítky prodávaly, a to Štěpánce Rančákové, Kláře Knížkové, Tereze Tomičkové, Veronice Tanečkové, Adéle Vohánkové a Štěpánovi Sochorovi.

(rb)

Hejtman ocenil O. Suchoradského

Tradiční oslavy Dne kraje se konaly 8. května 2018 na Pivovarském náměstí v Hradci Králové. Při této příležitosti hejtman Jiří Štěpán předal osobnostem různých oborů Pamětní medaili hejtmana.

V letošním roce byl Radou města Kopidlno navržen na ocenění pamětní medailí Oldřich Suchoradský. Důvodem navržení pana Suchoradského je jeho dlouholetá práce v oblasti kultury a dlouholetá práce s dětmi v zájmových kroužcích. Oldřichu Suchoradskému k ocenění gratulujeme a přejeme hodně sil a energie do dalších let.

Hejtman Jiří Štěpán o oceněných osobnostech kraje říká: „Oceněné osobnosti jsou průřezem naší společnosti v plné šíři. Jsou mezi nimi duchovní, učitelé, sportovci i umělci. To hlavní mají ovšem společné: svému oboru se věnují s obrovským zápallem a odhodláním a mají velkou zásluhu na tom, že můžeme být na náš kraj hrdí a dobře se nám zde žije.“

Za KL Renata Holubová

Obrazy Jiřího Masáka znovu v Kopidlně

Tóny houslí Michala Šnajdra a akordy kytary Tomáše Hudery zahájily v sobotu 2. června na malé scéně Kulturního a vzdělávacího centra Kopidlno další z řady oblíbených vernisáží. Tentokrát své obrazy vystavoval kopidlenský rodák Jiří Masák.

Svoji první vernisáž měl Jiří před dvěma lety na této scéně a už tehdy vznikla myšlenka uspořádat druhou vernisáž a výstavu v rámci oslav a výročí města. K této příležitosti Jiří předal starostce města Haně Masákové vlastnoručně broušenou vázu s erbem města a věnováním.

Jiří v současné době trvale žije v Poděbradech. Celoročně své obrazy vystavuje v informačním centru, kde se po jeho obrazech doslova „zapráší“, a stále přichází i objednávky na malovaná plátna jeho rukou od přátel, známých i neznámých zájemců. V roce 2017 byl Jiří uveden v knize „Stručný obrazový slovník“, tuto knihu městu Kopidlnu věnoval a nyní si ji můžete zapůjčit v kopidlenské knihovně.

Milý, srdečný a přátelský, člověk s velkým srdcem a obrovským smyslem pro humor, takový je Jiří Masák.

Renata Holubová

Kopidlenské listy třetí v kraji

Kopidlenské listy uspěly mezi zhruba stovkou přihlášených zpravodajů měst a obcí v prvním ročníku soutěže vyhlášené Královéhradeckým krajem. Desítku finalistů, mezi které se Kopidlenské listy probojovaly, vybírala redakční rada zpravodaje Královéhradeckého kraje U nás v kraji. Čestné ocenění za třetí místo v kategorii celobarevných zpravodajů převzala osobně na slavnostním vyhlášení starostka města Hana Masáková. (rh)

Starostka Hana Masáková společně se starostou Libáně Jaromírem Přibylem. V kategorii zpravodajů formátu A5 si taktéž třetí místo v kraji odnesly Libáňské noviny.

Historie rodiny lékárníků Vaňkových

Otázky a odpovědi ke vzpomínkám paní Lídy Drskové

K vzpomínkám vnučky pana lékárníka Josefa Vaňka z předchozího čísla KL jsme autorce položili několik otázek, doplňujících její velmi podrobný text.

Můžeme se dozvědět některou z příhod dědečka s arcivévodou d'Este na Konopišti?

JV měl kamaráda a oba byli pěkná čísla. Ti dva si jednou chtěli prohlédnout, jak vypadá zblízka takové pořádné brnění. Domnívali se, že na zámku není nikde nikdo, a tak tedy jedno brnění sundali ze stěny a rozebrali ho, vyzkoušeli. Pak druhé. Oblékli se do něj a připadali si jako dva rytíři z pohádky. Vtom někdo vešel, a ze všech možností to byla ta nejhorší. Byl to sám pán domu. Kluci byli ochromeni hrůzou. On na ně křikl, aby se ani nehnu. Kluci čekali strašný trest. Kupodivu on se rozesmál, protože pohled to asi byl komický. Zavolal svou společnost a kluci měli na jeho přání zápolit v tom brnění na koberci v konopištské chodbě k obveselení všech přítomných.

Ti samí kluci měli za úkol sbírat na kurty tenisové míčky, když panstvo hrálo. Aby nějak vypadali, dostali bílé kalhoty, které po vyprání bylo samozřejmě třeba vyžehlit. Dědečkova máti ale měla praxi jen s rajtkami svého manžela, a tak nažehlila puky jako břitvu, jak Josífek chtěl, ALE po stranách. Josef přiletěl ze školy a hurá, rychle sbírat míčky. Vletěl do kalhot ... a co teď??? Kluci brali svoji práci na kurtech zatraceně vážně.

Jednou si všimli, že zelená lavička u kurty je oprýskaná. Šli do přístřešku a našli plechovku barvy a neprodleně lavičku natřeli. Zatímco myli štětce a uklízeli bar-

vu, vyšel si ven vévoda. A co čert nechtěl, sedl si na tu opravenou lavičku. Nedosedl úplně, ale kalhoty z česané vlny byly přesto zcela zničené. Prý je ze sebe strhal, to tedy pochybuji. Spíš tam asi byla nějaká převlékárna. Jisté je, že kalhoty zahodil, a kluci si je vzali. Byla to vzácnost. Dědečkův kamarád je pral v terpentýnu, ale nešlo to stejně úplně dolů. Barvili je ve šťávě z borůvek, ale ta zelená nešla překrýt. Asi klukům za trest.

Jindy na kurty vévoda přivedl návštěvu z Anglie. A asi i trochu zlomyslně poslal lordovi k ruce Pepíka. Myslím, že se hodlal bavit tím, jak se budou spolu domlouvat, Angličan neuměl německy, natož pak česky. Ale byl prý překvapen, protože po chvíli se z kurtu ozýval veselý hovor – v latině! Pepík ji měl na gymplu 6 hodin týdně.

Ti dva kluci jednou vylezli na dřevěnou rozhlednu v parku (dnes už tam nestojí). Josífek od ní uzmul otcí klíče. Ale na vyhlídkovém ochozu jim to nestačilo. Vylezli po žebříku a pak střešním oknem a po hromosvodu na střechu. Okýnko na pantech za nimi zaklaplo. Sice viděli mnohem dál než z ochozu, ale vyhlídky byly chmurné. Měli štěstí, že za sebou nezamkli vstupní dveře. Po nějakém čase je lidé vysvobodili, ale doma to pěkně schytali.

Jinak pradědeček, hajný, byl moc hodný a bohabojný člověk. Arcivévodu měl rád. Ne tak jeho paní. Prý nechtěla dovolit ani ženským z vesnic chodit do lesa na chrástí, prostě byla lakomá. A tak udělal kompromis, vždyť lesy potřebují čistit a ženy topit. Když viděl přicházet do lesa sběračky větvi, klekl si na pařez, zavřel oči a sepjal ruce. A slyšel ženské říkat: „Pojďte, můžeme jít dál. Vaněk se zas modlí a nevidí nás...“

Z představení kopidlenkých ochotníků: sedící je Eva druhá. Poznávám tam ještě paní Pišlovou a krásnou Anušku Špiglovou, za Evou pana Pišla. Šlo asi o představení Radúz a Mahulena.

Co dělal syn a mladší dcera manželů Vaňkových v životě? A jak se uplatnily jejich děti?

Mirek pracoval ve Fakultní nemocnici v Hradci, nějakou dobu také v Nechanicích, vždy na mikrobiologickém oddělení. Jeho nynější (druhá) žena je ThMgr., mají syna a z prvního manželství má dceru.

Ludmila pracovala jako laborantka, s prvním manželem žila v Hradci, s druhým na Moravě, poslední roky ve Zlíně. Měla 3 syny, bohužel jí zbyli jen dva.

Moje maminka EV další děti neměla. Moji bratřenci mají střední školy, já taky. Já jsem zdravotní laborantka a v laboratoři jsem pracovala celých 40 let. První rok po škole ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové na oddělení klinické biochemie, poté na biochemii v chebské nemocnici a posledních 15 let v hygienických laboratořích. Z nás, potomků Vaňkovic dětí, nikdo profesně nešel ve stopách dědečka JV nebo mé maminky EV.

A lze ještě něco dodat k divadlu, jako rodinné tradici Vaňkových?

Nikdo z nás rodové zanícení pro divadlo dál nesdílel. Pouze jednou jsem byla velmi překvapená. Můj syn tehdy studoval asi pátým rokem (z celkem šesti) ve Francii, v Marseille. V jednom telefonním rozhovo-

Do letního tábora v Ledcích jezdila Eva Vaňková ráda jako zdravotník (a děvče pro všechno), později i se mnou.

pokračování ze strany 28

ru mi řekl, že chodí hrát s amatéry divadlo. Vůbec nevěděl, že jeho babička a pradědeček to milovali. Prostě ho to oslovilo někde uvnitř samo. Vydrželo mu to možná tak 5 let. I po návratu do Prahy si našel kolegy divadelníky. Ale když se spolek rozpadl, přišly už jiné zájmy a k divadlu se nevrátil.

Já jsem maminku bohužel asi hrát představení neviděla, spíš jsem mohla vidět zkoušky. Ale byla jsem moc malá, než aby mě vzali na představení. Pamatuji si kostýmy, šminky, vůně, různé doplňky, i ty doma vyráběné, učení textů a čtení narážek, vzrušení, komentáře. Jediná hra, na kterou se konkrétně pamatuji, je Radúz a Mahulena. Maminka hrála Runu a byla fakt zlá. Úplně jiná, než byla ve skutečnosti moje maminka. Po válce toho už moc nenahrála. Jen ještě Milostivou paní ševcovou, to určitě.

Z rolí JV si ještě z Mirkových dopisů vzpomenu na Karla IV. v Noci na Karlštejně, kapitána, ve Vzpouře na lodi Bounty, dál jakéhosi slepého zbohatlíka, který kvůli obavám z konkurentů maskuje tu slepotu, ...prostě díky své postavě a hlasu, taky tehdy požadovanému patosu, hrál podobné postavy, jako byl Pilát Pontský (foto).

Co dělala EV v Kopidlně během války?

Na konci války pracovala EV v nemocnici, která byla nouzově zřízena na nádraží, v restauraci. Oni tam z projíždějících vlaků vysadili nemocné a vzkázali Kopidlenským: „Poradte si tu s nimi.“

Maminka si dokonce přinesla práci „až domů“. Na matraci si nechala donést do drogerie holandského vojáka po paratyfu, protože byl v ubohém stavu a nehodlala ho posadit zase do vlaku ...a asi se jí líbil. Dlouho jí pak psal. Moje teta, Ludmila, tehdy 16 let stará a vážící asi 40 kg, byla vyzvána, aby

Pan magistr Josef Vaněk v kopidlenské lékárně.

Vlevo je Josef Vaněk, níže v oblíbené paruce Eva Vaňková, která právě objevila umělé řasy(!).

přišla dát krev. Dala ji během týdne podruhé a omdlela. Po nějakém čase za ní přišla domů návštěva. Byl to ten voják, pro kterého dávala krev, než omdlela. Přinesl jí zlatý náramek, dnes ho nosí její vnučka.

Můžeme vědět, jaká společnost se scházela v sobotu večer v restauraci na Radnici a co bylo náplní těchto setkání?

Musela bych VYJMENOvat vážené hosty, kteří s dědečkem ten spolek tvořili, a to neudělám. Takže se, prosím, spokojte s tímhle obrázkem: V sobotu kolem sedmé večer se JV začal chystat „ven“. Oholil se, použil nějakou vlastnoručně vyrobenou pomádu na vlasy, vzal si oblek s vestou, kravatu či motýlka a přistoupil k babičce. Ta ho obřadně obešla s kartáčem v ruce a ometla z něj pomyslná smítka. Pak mu urovnala vázanku, do kapsičky vložila kapesníček a do kapsy vložila nějaké peníze na útratu, a to s vážným pohledem a ponaučením, že nemusí utratit všechno. JV měl určitě svoje finance, ale celé to vypadalo tak, že je plně závislý na tom, kolik je babi ochotná mu dát. Ač to tak nikdy nevypadalo, byla babi krkem, který otáčí hlavou, jak se říká. Její heslo bylo – ženská sukně schová všechno. Často jsem si to v životě připomínala, ale moc jsem to naplnit neuměla.

Nikdy jsem ho neviděla či neslyšela přijít v náladě. Pivo moc nemusel, spíš víno. Mirek tvrdí, že se opil jednou v životě, a to tak, že už si to zopakovat nechtěl nikdy. Bylo to v Mariboru za 1. světové války.

Když za 2. světové války bylo málo vína, a JV měl ještě nějakou železnou zásobu, zápolil s myšlenkou, zda se podělit v restauraci s přáteli. Usoudil však, že tak by nikdo neměl nic. Požádal tedy hostinského, aby si láhev červeného nechal u sebe a nalil mu víno do šálku, až ho požádá o černou kávu. Chvilí to bylo v pořádku, ale pak jeho soused za-

vadil o talířek a „černou kávu“ vylil. Dědu to stálo stejně celou jeho rezervu vína.

Pánové hráli mariáš a kulečník. JV obojí začal hrát už za studií, a když vyhrál v kartách, což bylo často, dostala jsem druhý den ráno tajně něco cinkavého do dlaně.

Výše řečení pánové hráli nejdříve v hospodě U Kočů proti drogerii, později v restauraci Radnice. Byli to samí vážení občané, nejen z Kopidlna. Přijížděli třeba až z Libáně a sedali tam právník vedle pekaře, doktor vedle řezníka a bylo jim spolu fajn. Tohle mé vzpomínání je jen o mé rodině. Tak promiňte, že nechci jmenovat příbuzné někoho jiného...

Paní Lidy Drskové se ptal O. Suchoradský, foto z jejího archivu

V divadelní roli Pontského Piláta ve hře Kající Venuše hraje PhMr. J. Vaněk (vpravo). Divadlo v přírodě v zámeckém parku v Kopidlně hraji kopidlenská ochotníci.

Všechny tři děti Josefa Vaňka (foto někdy kolem 1929/1930) – zleva Eva, Čestmír a Ludmila.

Děda J. Vaněk s vnučkou Ludmilou.

Kniha je prubířský kámen doby

Za svůj život jsem učil stovky žáků. Na většinu si časem ani nevzpomenu, ale jsou i jednotlivci, které si pamatuji trvale. Z kopidlenské základní školy je takovým pro mne nezapomenutelným žákem Jirka Novák. Byl jedním z prvních, které jsem na škole učil. Dnes si ho pamatuji jako pilného žáka, s veselejšími osobními zájmy. Miloval přírodu, zvláště zvířátka. Sbíral, co mu přišlo pod ruku. Jednoduše řečeno, zajímal se o všechno. A cokoliv dělal, dělal naplno a precizně. Takový byl už jako žák a člen šachového kroužku. Později se stal i jedním z pomocníků. Několik let nám obětavě pomáhal při zájezdech na šachové turnaje. Vždy byl velmi příjemný člověk, ve všem spolehlivý a jen o něco mladší svěření kamarádi ho uznávali a plně respektovali. Později jsme se vídali řidčeji. Odešel do Prahy, kde se oženil. Občas jsem ho potkal v Kopidlně, kam jezdil za svojí maminkou. Když si v městečku zřídil malý antikvariát, maminka mu tam pomáhala prodávat. Knihy byly jeho životní láska. Začátkem letošního roku vyšel s Jirkou Novákem zajímavý rozhovor v časopisu Květy. Redakce nám dovolila v Kopidlenských listech článek zveřejnit a Jirka s tím také souhlasil. Měli jsme spolu domluvený další rozhovor, ale Jirka se ho vzdal poté, co mu byl jeho sklad knízek, přilehlý k antikvariátu v Kopidlně, totálně vykraden. Zde je přetištěný rozhovor z Květů.

„Doporučovat lidem knížky, prodávat je a povídat si o nich, to je moje poslání,“ říká antikvář Jiří Novák ve svém království v pražské Dělnické ulici. „Je to zkrátka taková duchovní služba lidem,“ dodává.

Kde se vzala vaše vášnivá láska ke knihám?

Knihy jsem si zamiloval už v dětství. Narodil jsem se v roce 1957 na malém městě, a tehdy jsme neměli takové možnosti zábavy, jako mají děti dnes, takže mnozí z naší generace se na čtení upnuli. Prožívání příběhů a převtělování se do role knižních hrdinů pro nás byla životní vášně, vzrušeně jsme nad stránkami fantazirovali, jak by také třeba naše dětství mohlo vypadat, když by se stal zázrak.

Jaká byla vaše první zamilovaná knížka?

Robinson Crusoe. S chutí se do něj začtu i dnes. A pak bezpochyby Štorchovi Lovci mamutů, verneovky a mayovky. Kniha – to pro nás byl dárek, cosi tajuplného a kouzelného. Když jsme dostali knížku k Vánocům, lačně jsme se na ni vrhli a měli jsme ji za týden přečtenou. Věděli jsme ale, že na další budeme muset trpělivě čekat. Maminky

nás kontrolovaly v posteli, jestli si nečteme s baterkou pod peřinou. Když to budete vyprávět dnešním dětem, tak na vás budou koukat jako na blázna, ale každá doba nese své.

Má kniha, tím spíše stará a ošoupaná, u dnešních dětí vůbec nějakou šanci?

To se vůbec nedá srovnávat. Když jsme začali zlobit my, dali nám rodiče do ruky knížku, dnes dá maminka malému potomkovi tablet. Jakmile se na tom takové dítě stane závislé, ke knížkám už ho nikdy nedostanete...

Jenomže kdo nečte a jen sleduje pohyblivé obrázky, u toho fantazie pokulhává. Dnešní mladá generace není hloupá, ale zkrátka nemá načteno, samozřejmě všechna čest výjimkám. Když děti vidí rodiče číst, taky je to strhne, ale to se dnes neděje, lidé jsou pořád ve shonu, mají dvě zaměstnání, nemají čas.

Proč je podle vás kniha nenahraditelná?

Kniha je pro mne duchovno, zhmotnělá a sdílená myšlenka. Schopnost číst knížky je svým způsobem prubířským kamenem pro dnešní konzumní život. Jakmile se do knížky začtete, zastaví se pro vás čas, můžete se svobodně nadechnout, zamyslet a zasnít, přijdete na jiné myšlenky, umožní vám to cestovat do minulosti i do budoucnosti. Při četbě získáte novou inspiraci, nápady, vžíváte se do osudů lidí. Nadarmo se neříkalo: Řekni mi, co čteš, a já ti řeknu, jaký jsi člověk.

Dá se dnes vůbec obchodováním se starými knihami uživit?

To, co dělám já, je po ekonomické stránce cesta do pekel. Abych vůbec splatil nájem, musím chodit do práce a na antikvariát si vydělat. Syn mi říká: „Táto, takhle ale podnikání nevypadá – nevydělávat a ještě tratit.“ Jenže pro mne má práce a život mezi knížkami větší cenu než peníze.

Jirka Novák nikdy nezapomene napsat přání k Vánocům. Významně nám pomohl při stěhování z Mlýnce do Hradce a občas se ozve e-mailem s dotazem na zdraví a náš život v Hradci. Dávno už není jen naším žákem, je pro nás trochu i rodinným přítelem a důvěrníkem. Stejně tak i my prožíváme jeho strasti a radosti, jako by k nám odjakživa patřil. Je živým příkladem, jak pokračují některé příběhy bývalých žáků starých učitelů. Jsme na Jirku Nováka právem hrdí. Za mnohé mu děkujeme a velice si ho vážíme.

Jaroslava a Oldřich Suchoradských

Koncert v kostele sv. Jakuba

V sobotu 16. června 2018 se konal v kostele sv. Jakuba v Kopidlně koncert na harfu. Zahrála nám Zbyňka Šolcová, která ovládá tento krásný hudební nástroj, spolu se sopranistkou Eliškou Josifovou, která doprovodila svým zpěvem. Poslech vážné hudby zprostředkovaný hrou na harfu byl krásný a nezapomenutelný zážitek. Nejvíce mě oslovila verze Smetanovy Vltavy, která byla upravena ke hře na sólovou harfu. Umělkyně nám prozradila něco málo o sobě. Přestože hrají a zpívají nejen u nás, ale třeba i na Pražském hradě, jsou obě ženy zasloužilými matkami. Mají po čtyřech dětech a zvládají skloubit náročnou práci i rodinu. Jak říkají, neuměly by si představit dělat něco jiného, zpěv je provází od kolébky, kdy jim zpívaly jejich maminky.

Petra Albrechtová

Ptáme se, co vás napadne, když se řekne Kopidlno...

Mgr. Jana Benešová, ředitelka Knihovny V. Čtvrtka v Jičíně

Kopidlno je pro mě radost z přestěhování městské knihovny ze zcela nevyhovujícího prostředí do nového a moderně upraveného. Dříve tu fungovala ještě výborná knihovna v Mlýnci, s vzorem knihovníka, panem Suchoradským. A možná že tam dál funguje...

Kopidlno je pro mě také Kopidlenský kvítek s vyhlášenou prodejní výstavou.

Bohužel, na mysl mi přijde i neutěšená situace ve středu města: Rozkopaná silnice, bláto, dlouhé čekání na průjezd. Trvá to již příliš dlouho.

Přeji Kopidlno jen to nejlepší.

Lucie Hlaváčková, Městská knihovna Libáň

Jako první si v současné době vzpomenu na rozkopané náměstí a na komplikace při projíždění městečkem. Těším se, že až bude oprava dokončena, bude náměstí zase hezké.

Pak si vzpomenu na Zahradnickou školu a jejich každoroční velkolepý Kvítek. Pak nemohu zapomenout na výbornou zmrzlinu v cukrárně na náměstí, kdy se na ni vždycky zastavím, při výletech na kole.

Nezapomenutelné je i kopidlenské nádraží, na které přijíždějí naše očekávané návštěvy, a já musím myslet na jejich vyzvedávání a odvázení zpět.

Kopidlno mám také spojené s volbami, kam naše volební komise vozí výsledky z Libáně k milé paní Horynové.

A v neposlední řadě i na knihovnu, výborně fungující informační centrum a obě skvělé dámy zde pracující.

Jak to bylo doopravdy s bratry Janem a Jiřím Kopidlanskými

Místní historie řeší příběh bratrů Jana a Jiřího Kopidlanského, asi nejznámějších postav kopidlenského panství. Kolem jejich tragédie panuje mnoho pověr a mýtů. Byl Jiří, který mstil smrt svého bratra Jana, kopidlenským Jánošíkem, jak ho chápou místní, nebo jenom pouhým lapkou či loupežníkem, který ze msty raboval okolní panství od Hradce až po Prahu? Pravdu se pokusila odhalit historička Univerzity Hradec Králové PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D., která se touto událostí v dějinných souvislostech zabývala ve své stati. Na hojně navštívené přednášce v Městské knihovně v Hradci Králové v květnu tohoto roku se několikrát o Kopidlanských pánech zmínila. Po přednášce nám slíbila poskytnout výsledky svého bádání pro Kopidlenské listy a pomoci tak místním pochopit, co se v Kopidlně a okolí tehdy dělo. A to nejen očima místních, ale v souvislostech s pohnutými dějinami celých tehdejších Čech. Paní Janu Vojtíškovou, rodačku z Rožďalovic, mnoho zdejších zná. Třeba z jejího ročního působení v roli učitelky na zdejší základní škole. Její byt krátké pedagogické působení se nesmázatelně zapsalo do vzpomínek jejích žáků. Z Kopidlna se vrátila na fakultu, kde působí na katedře pomocných věd historických a archivnictví Univerzity HK. Má dvě děti v rodině s Kopidlanským jistě též dobře známým manželem – Martinem Vojtíškem, kdysi vynikajícím šachistou a členem zdejšího šachového kroužku.

V dnešním úvodu do její práce jen nahlédneme a ve dvou dalších pokračováních zveřejníme v KL celou stat, která nám snad odpoví na otázku, jak to se „škůdcem zemským“ z Kopidlna bylo doopravdy... (osu)

Úvodem

Příběh bratrů Kopidlanských z let 1506–1509 je odborné veřejnosti dobře znám, neboť představuje pomyslný vrchol ostrých sporů mezi královskými městy a oběma šlechtickými stavby, ukončený až Svatováclavskou smlouvou z roku 1517. Předkládaný článek se proto zaměřil na sledování účasti hradecké městské obce v neklidných letech Kopidlanského odpovědnictví, neboť Hradec byl už v rámci uzavřeného městského obranného spolku z roku 1502 citován hned za Prahou a Kutnou Horou, která ovšem poté stála v ústraní. I východočeská metropole se tak dostala jako významný spojenec Prahy na seznam největších nepřátel Kopidlanského skupiny.

Protože se v hradeckém archivu ke sledovanému období nedochovaly žádné písemnosti, které by bylo možno využít, posloužily jako primární zdroj informací Švendovy hradecké dějiny, neboť autor měl k počátku 19. století k dispozici ještě řadu velmi cenných pramenů. Jednalo se především o korespondenci se zainteresovanými královskými městy nebo představiteli šlechty. V rámci svých

analisticky koncipovaných dějin města Švenda zachytil několik opisů listů, ilustrujících angažovanost Hradeckých ve sporu s Kopidlanským a jeho stoupenci a též přístup Hradeckých k řešení problému s lapky, kteří ohrožovali okolí města. Pozornost byla věnována i „odpovědníku“ Hradeckých Vaňkovi Halamovi z Běchar, který byl v říjnu 1508 na základě rozhodnutí zemského soudu popraven.

Studie se tak dotkla i termínu lapkovství, který se hojně vyskytuje v odborné literatuře. Pro současné bádání je zvláště obtížné přesně určit, zda se v případě realizovaných útoků jednalo výlučně o akci soukromou s cílem hmotného obohacení, nebo zda je možno hovořit o motivech sledujících úmyslné poškození příslušníků určitého stavu; při této příležitosti se útočníci pochopitelně i obohacovali. Zvláště opatrně je třeba tyto soudy aplikovat na dobu pohusitskou a dobu vlády Jiřího z Poděbrad, kdy ještě nebyly stavovské spory vyhraněné. S nástupem Jagellovců je již na místě ostražitost, neboť postupem času, zvláště po roce 1500, jak dokládá i tento příspěvek, již mohly být útoky motivovány i politickými cíli, nelze považovat za lapky v pravém slova smyslu. Problematické je i jejich automatické označení za zemské škůdce, neboť zcela záleželo na dobovém kontextu, v jehož rámci se jejich akce realizovala. Interpretace skutku tak byla zcela odvislá od výkladu zemského práva. Je tedy možno konstatovat, že mezi politickým násilím a kriminalitou je mnohdy velmi obtížné rozlišovat, nemáme-li dochováno větší množství pramenů, a to od různých původců. S dochovanými písemnými materiály je totiž třeba pracovat velmi opatrně, protože např. badatelsky populární kronikářské záznamy tzv. Starých letopisů českých pocházejí z městského prostředí a z textu, který věnuje zvýšenou pozornost vzájemným sporům a násilnostem, zvláště z období počátku 16. století, je zřejmé, že jejich autor stranil městskému stavu.

PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.

U příležitosti oslav města položila starostka Hana Masáková květiny na hrob Františka Hilmaru na místním hřbitově. (kl)

Ke stému výročí povýšení Kopidlna na město byl 16. června slavnostně zasažen pamětní strom, lípa srdčitá, u lávky ve Vackově ulici.

(kl)

Kdo to byl? ... Antičockáři

Ve Sbírce města Kopidlno, deponované již několik let v Regionálním muzeu a galerii v Jičíně (patří městu Kopidlno a byla součástí kopidlenského městského muzea), se nachází mimo jiné velké množství fotografií. Jsou na nich vyobrazeni například lidé nebo skupiny lidí, které už dnes nikdo osobně nepamatuje, ale o nichž by alespoň starší generace ještě mohly slyšet, nebo je pozná nějaký příbuzný, potomek a podobně. Totéž se týká různých zákoutí a domů ve městě Kopidlno, které časem „zmizely“ (byly zbourány, přestavěny, přesunuty a podobně).

V důsledku těchto změn, které jsou přirozené a provázejí naše životy a životy našich předků, se podoba měst, obcí a krajiny vůbec, včetně lidí, napříč historií třeba i zásadně změnily. Proto jsme se rozhodli občas zařadit do obsahu Kopidlenských listů rubriku Kdo to byl? (případně Kde to bylo? nebo Kdy to bylo?). Nebude to však soutěžní či kvízová otázka, jak by se na první pohled zdálo. Právě naopak! Naším cílem bude dozvědět se od vás, čtenářů a obyvatel Kopidlno, co nejvíce o lidech, situacích a vyobrazeních na fotografiích a pohlednicích, které zde

budeme postupně v KL zveřejňovat a o kterých se příliš informací nedochovalo. Čtenáři moc prosíme, aby v případě, že někoho (něco) v této téměř detektivní rubrice po-

vysvětlit a popsat. Vaše odezvy budou předány rovněž Regionálnímu muzeu a galerii v Jičíně a ve Sbírce města Kopidlno (která je v muzeu uložena) tak budou popisy a obsah fotografií postupně upřesňovány.

(za RR KL zgl)

znají či nás navedou k rozluštění obsahu těchto fotografií, nám prostřednictvím e-mailu či jiného kontaktu na Redakční radu Kopidlenských listů (případně Kulturního a vzdělávacího centra) pomohli nejasnosti

První záhadou je zde vyobrazená skupina mužů z Kopidlno, která si říkala „Antičockáři“. Z popisu na rubu fotografie vyplývá, že mohlo jít o jakýsi spolek či soukromé sdružení v Kopidlno z doby kolem roku 1888, snad recesistický, případně profesně, společensky či zájmově orientovaný? Interiér na fotografii není ateliér, ale reálný prostor, pravděpodobně reprezentativnější salonek a podobně, pánové se právě občerstvují a mají mimo jiné na stole korbele s pivem. Na fotografii jsou z rubu uvedeny popisy těchto osob, zleva: neznámý muž, Buller – úředník cukrovaru, Smolík – účetní cukrovaru, Pokorný – zaměstnanec cukrovaru, Šoltys – městský tajemník, Dědek – úředník cukrovaru, Šnajber – finanční kontrola. Podle popisu jsou to většinou zaměstnanci cukrovaru a úředníci města.

Víte, kdo byli Antičockáři?

Znáte všechny možnosti sportovní haly?

Práci s čísly jsem vyměnila po šestnácti letech v České spořitelně, a. s., odkud mne většina z vás zná. Byla to pro mne výzva podílet se na rozvoji sportu a pohybu v našem městě Kopidlno, kam jsem se přihlásila na výběrové řízení. Změna je život, aspoň se to tak říká. Tak jdu do toho.

Vedení organizační složky a správce haly jsem převzala od paní Jitky Kymličkové, které tímto děkuji.

Teď se budu s vámi setkávat já, Mirka Kučerová. Zatím se s prací seznamuji a moc si to užívám, protože mám vždy ráda, když do mého života přijde něco nového a já se mám možnost učit. Na druhou stranu se děším, že jsem něco nezajistila nebo prošvihla.

Ráda přivítám od vás náměty, připomínky, ale i nápady, které přispějí ke sportovní činnosti ve sportovní hale, ale i na univerzálním hřišti.

Jsme čím dál línější, proto je dobré s tím něco udělat nebo něco změnit. A nikdy není pozdě. Někdy nestíháme z důvodu pracovní vytíženosti, nemoci, stydíme se, ale často hledáme jen důvody, proč se nám nechce!

Na hale jsem zatím krátkou dobu, přesto jsem si všimla, že Víceúčelovou sportovní halu města Kopidlno navštěvují pouze stejní uživatelé. Předpokládám, že ostatní nevědí, jaké možnosti mohou v hale nebo na univerzálním hřišti využít. Přijďte se více dozvědět osobně, na tel. čísle 725 316 518 nebo na webových stránkách www.hala-kopidlno.cz.

Miroslava Kučerová

Vítání ptačího zpěvu bylo spíše letní. Přesto účastníci slyšeli 46 druhů ptáků

V sobotu 5. května v 7 hodin ráno se sešla skupinka 31 nadšenců k procházce kolem rybníka Zrcadlo v Mlýnci. Tato každoroční akce vždy přiláká amatérské ornitology i milovníky přírody ze širokého okolí, aby se zaposlouchali do jarního zpěvu drobných pěvců.

Na hrázi rybníka, kde se všichni sešli, jsme mohli vidět vodní ptactvo, které spokojeně plavalo po klidné hladině rybníka. Procházka vedla podél hráze, pak po panelové cestě za rybník, kde již tradičně čekal pan Luboš Vaněk ze záchranné stanice Huslík u Poděbrad. Přiblížil nám svou práci, výsledky záchranné stanice za uplynulý rok a plány do roku nového. Dozvěděli jsme se, že záchranná stanice se letos změní tak trochu i na biofarmu. Rozhodně je ale dobrým cílem výletů, o čemž jsme se sami osobně již přesvědčili.

Pan Vaněk ale zde nepředstavuje jen záchrannou stanici, ale nezapomene přivést své již zdravé pacienty, které zde vypouští zpět do volné přírody. Tento rok se takto vrátili na svobodu poštolka obecná, jestřáb a káně lesní.

Do nástrahových sítí pan Zbyněk Smolík z Kopidlna mezitím chytil rákosníky obecné i proužkované a drozda rákosního. Všechny exempláře zkontroloval a okroužkoval. Jednoho rákosníka dokonce odchytil přesně

před rokem při konání loňského „Vítání“. Rákosník proužkovaný je stále v dobré kondici, ale v křídlech má nalétáno o několik tisíc kilometrů více.

Letošní akce „Vítání ptačího zpěvu“ byla spíše letní. Teploty se pohybovaly od raních hodin okolo 15 °C a postupně se šplha-

ly výše. Díky vyšším jarním teplotám mají již pěvci největší zpívání za sebou, ale i přesto jsme slyšeli a viděli celkem 46 druhů.

Již teď se těšíme na příští ročník. Panu Vladimíru Šoltysovi děkujeme za podrobný výklad, který zaujal i ty nejmladší účastníky.

Hana Lhotáková

Uprostřed Nevadské pouště je sice hezky, ale doma je doma!

Rozhovor Václava France se Zuzanou Petráčkovou z Libáně

V úvodu pan doktor Franc k rozhovoru píše: V letošním lednovém čísle svého literárního časopisu ČAJ jsem uveřejnil čtenářský názor na knihu Zuzany Petráčkové „Hledám tě“ a slíbil jsem, že autorku požádám o rozhovor. Tento svůj slib plním. Jen si v krátkosti dovoluji Zuzanu Petráčkovou představit. Pochází z našeho kraje, žila do svých osmnácti let v Libáni. Vystudovala Lepařovo gymnázium v Jičíně a Vysokou školu ekonomickou v Praze. Jako ekonom se živí dodnes. Je jí čtyřicet let a v loňském roce vydala v nakladatelství MOBA svoji prvotinu. Asi nevíte, že její sestrou je Ilona Pluhařová, známá autorka nejen pohádkových knížek o Stulíkovi, ale třeba i knihy ze zdravotnického prostředí „Země bledulek“. – Nedá mi to, abych se nezeptal, jak se to stane, že člověk začne psát. A to dokonce tak, že napíše a vydá více než čtyřicetstránkovou knihu o ženách a o lásce.

Jak dlouho jste knihu „Hledám tě“ psala?

Musím přiznat, že za chuť vůbec něco napsat a za první pozitivní zpětnou vazbu vděčím paní profesorce Horčíčkové z gymnázia. Jeden z autorských výtisků „Hledám tě“ jsem poslala i jí, jako poděkování. První věc, co jsem po gymnáziu napsala (a co opravdu nesouvisela se studiem na vysoké škole nebo následným zaměstnáním), byl jeden fantasy „román“. Už dřív jsem byla velkým fanouškem sci-fi a fantasy literatury, hlavně jedné románové série. A jako správný fanoušek jsem chtěla, aby ta série měla nějaký konec, a ten by měl, jak jinak, odpovídat mým představám. Tak nějak jsem cítila potřebu si to prostě dopsat po svém. Při zpětném pohledu si uvědomuji, jak byl tento první pokus ubohý. Nevím, jestli stylisticky, nemám objektivní hodnocení, nikdo to vlastně nečetl, ale rozhodně obsahově. Ani si nejsem jistá, jestli veškeré zápletky byly moje vlastní. Ta série je tak rozsáhlá a psalo ji více autorů, takže nemůžu tvrdit, že jsou moje vlastní, nebo jestli jsem je spíš někde nečetla. Tudiž vydávat něco podobného není dobrý nápad. Nicméně zjistila jsem jednu důležitou věc, a to, že mě psaní baví. A také že zvládnu víc zápletek. Byla to taková relaxační terapie. Proto jsou moje příběhy plné romantiky, a ne odrazem denní reality. Pak jsem si řekla, že by byla škoda to nepsat. Čistě sobě pro radost. Vždycky jsem si dokázala najít čas na čtení, říkala jsem si, tak proč ne na psaní (pozn.: nedá se psát ve vaně). Samo psaní někdy uvízlo na mrtvém bodě, ale například v čekárně u doktora jsem dokázala v hlavě sestavit navazující dialog a pak to přibývalo skoro samo. Jak dlouho toto celé trvalo, včetně vymýšlení, vlastně nevím, ale samotnou knížku napsat mi zabralo několik let. Pokud v práci trávíte několik hodin u počítače, dost často na psaní večer nebo o víkendu nemáte ani pomyslení. Nejplodnější bývá dovolená, čekání na letišti nebo víkend během zahraniční služební cesty. A někdy jsem to několik měsíců neotevířela. Podle nálady. Postupně mi začalo být líto, že to, co napíšu, nikdo neuvídí. Obzvlášť, když jsem se k tomu vrátila po nějaké době a moje mysl stihla mezitím zapomenout, jaká věta následuje po té předchozí. Jako bych to objevovala znovu. S určitou dávkou ješitnosti musím říct, že mě samotnou bavilo, co z toho vyšlo. Začala jsem tedy zjišťovat, jaké jsou možnosti pro její vydání. Samozřejmě jsem preferovala možnost vydání přes nakladatelství, které má větší možnosti, hlavně z hlediska distribuční sítě.

A jak těžké bylo najít nakladatele?

To opravdu není zrovna ta nejjednodušší věc, to musím uznat. Zkoušela jsem oslovit několik nakladatelství. Našla jsem si kontakty na ta, jejichž knihy jsem vídala v regálech knihkupectví. Ti nejspíš alespoň odepsali. Nejčastější odpověď zněla, že se jim dané téma nehodí do edičního plánu nebo že české autory vůbec nevydávají. K mé velké radosti se mi nakonec ozvalo nakladatelství MOBA s nabídkou na vydání mé knihy, za což jim ještě dodatečně a znovu děkuji.

Psala jste již dříve, třeba jako studentka? A zkoušela jste i poezii, nebo jste rovnou začala na prozaické práce?

Jako studentka gymnázia jsem psala spíš jen věci, které byly potřeba do školy. Musím ale říct, že s chutí. Hodiny slohu jsem mívala opravdu ráda. Rovněž jsem se zúčastnila několika kol olympiády v českém jazyce. A dokonce jsem skončila jeden rok pátá v celostátním kole. Takže nějaké signály, že moje psaní není jen náhodná anomálie, tam byly. Básničky píšu jen přátelům, například k Vánocům nebo k narozeninám. Konkrétní, šité na tělo a pro zasmání. Obecně mi ale poezie přijde jako příliš svazující forma a preferuji prózu.

Když se nyní na již vydanou knihu podíváte, měnila byste na ní něco?

Samozřejmě! Kdykoliv ji otevřu, říkám si, že tohle bylo trochu kostrbaté nebo tohle šlo říct lépe. Ale v momentě, kdy už je to jednou vytištěné, podobné myšlenky jsou prostě tabu.

Při četbě knihy mě napadla otázka: V které době byste nejraději žila?

Pokud chcete slyšet, že v některé z historických epoch, o které píšu, tak vás zklamu. Z mých příběhů sice převažuje romantika, ale jsou tam i prvky hodně tvrdé reality dané doby. Nedělám si iluze.

Například ve Skotsku v době mého příběhu bych se nejspíš nedomohla ani dospělosti. Jsem pokorně vděčná za dobu, ve které jsem se narodila. Ženská práva, bezválečný stav nebo i úroveň zdravotnictví, jakkoliv si na něj stěžujeme, jsou vymoženosti, které nejspíš ani dostatečně nedoceníme, dokud je budeme mít. Spíš bych do nějaké té doby ráda vyrazila na výlet. Vidět to pěkně na vlastní oči, zažít, cítit, ochutnat, ale večer zase zpět do pohodlí a bezpečí současnosti. A jelikož naše možnosti v tomto směru jsou dosud jednoznačně dané, historické příběhy v jakékoliv podobě jsou vlastně k tomuto cíli nejlépe.

Přiznám se, že jsem viděl řadu autorů, jejichž první knížka za vaší prvotinou značně zaostává. Měla jste někoho, kdo by vám pomáhal třeba radou nebo korigoval váš text?

Nakladatelství samozřejmě ještě procházelo text před samotným vydáním, ale neřekla bych, že korektury byly nějak zásadní a spíš se zaměřovaly na gramatiku, opravy nevhodných spojení nebo překlepy. Sama jsem text předtím procházela několikrát, což je ta nejméně zábavná část psaní, takže mě docela potěšilo, že jsem toho tolik nepřehlédla.

Vystudovala jste ekonomickou školu, kde pro fantazii není příliš místa. Je psaní relaxem od práce?

Myslím, že to jste pojmenoval velmi trefně. Například kreativní účetnictví je ze zákona zakázané. Ta každodenní realita tvrdých čísel potřebuje něčím vyvážit, ne?

Kniha je věnována především ženám. Mají třeba ve vaší profesi ženy stejné pracovní možnosti a ohodnocení jako muži? Co by se případně mělo změnit, aby tomu tak bylo?

Musím říct, že ve své kariéře jsem pracovala spíš pro nadnárodní společnost se silným etickým kodexem a pevnými interními směrnicemi v oblasti odměňování. V těchto společnostech jsem v této oblasti žádné větší rozdíly mezi pohlavím nepociťovala. Takového pozice jsem si však vybírala cíleně, protože vím, že v jiných společnostech tomu tak zdaleka není. Odměňování je pak zásadně ovlivněno jinými faktory, než jsou schopnosti a pracovní výkonnost. Minisukně, vlivná tetička nebo to, jak se šéf zrovna vyspal. A bohužel čím menší společnost, tím je to riziko vyšší. Obecně jiná otázka je případný profesní růst do vyšších pozic. Tam podle mě, i když třeba nepřímo, zvýhodňování muži jsou, a to napříč celým pracovním trhem. U žen jde o takové problémy, jako je výpadek v kariérním postupu díky mateřské dovolené, skloubení práce a rodiny nebo menší mezistátní mobilita. Je větší pravděpodobnost, že se za prací postěhuje manželka s manželem, a ne naopak. Tam musí dojít k nějakému kompromisu a ženy spíš tíhnou k rodině a dětem, což je pracovní znevýhodňuje. Změna nebude jednoduchá. Ostatně na ní pracují ženy už několik staletí či tisíciletí, za což velké díky. Ale pořád není hotovo. Na druhou stranu bych řekla, že současná situace na trhu práce ženám spíš nahrává. Nedostatek kvalifikovaných lidí tlačí zaměstnavatele k tomu, nabízet

pokračování ze strany 34

i zkrácené úvazky, pružnou pracovní dobu, větší možnost práce z domu, nebo dokonce firemní či firmou dotované školky. Ženy tak mohou upřednostňovat zaměstnavatele, kteří nabízejí takovéto benefity nebo obecně objektivní pravidla odměňování, a to pak může donutit ostatní firmy zamyslet se nad tím také.

Podle vaší tvorby usuzuji, že určitě ráda čtete. Jaké knihy patří mezi vaše nejoblíbenější? Jaké autory byste nám čtenářům doporučila?

Ano, čtu ráda, ale mám na to méně času, než bych si přála. Ale to si asi říká každý. Ráda se k oblíbeným knihám i vracím. Hlavně když potřebuji jen chvíli relaxovat. U knihy, kterou už jsem četla, nehrozí, že se od ní nebudu schopná odtrhnout a ráno bude budík můj úhlavní nepřítel. Kdo je zarytým zastáncem historických románů, tomu můžu vřele doporučit autorku Jude Deveraux, zejména její „Sametovou“ tetralogii. Z českých autorů mě zaujala Hana Marie Körnerová. Budete možná znát filmové zpracování jejího románu Andělská tvář (režie Zdeněk Troška). Já osobně mám ráda i žánr sci-fi a fantasy. Moje nejoblíbenější kniha je Malevil od Roberta Merleho, naprostá klasika.

Určitě čtete i historické knihy. V letošním roce si připomínáme 100 let od vzniku Československa. Která osobnost novodobých českých dějin vás zaujala? O kom byste případně ráda napsala třeba povídku nebo knihu?

Termín „zaujala“ je poněkud zavádějící. Stejně tak vás mohou zaujmout i osoby ne úplně populární, a to z trochu jiných důvodů. Například mě hodně šokovala představa nacistických pohlavárů se svatováclavskou korunou na hlavě. Samotnou mě ani nenapadlo uvažovat, že se takové znešvácení vůbec mohlo stát. Pokud se ptáte na ty, kterých si vážím, neřekla bych, že mám jen jednu osobnost. Samozřejmě můžu jmenovat T. G. Masaryka, exilovou vládu, která se zasloužila o to, že Československo přežilo druhou světovou válku, nebo Václava Havla. Ale na příbězích historických osobností mi nejvíc baví, co se během hodin dějepisů nejspíš nedozvíte. Třeba o čem přemýšleli zrovna v tu chvíli, kdy kolem nich kráčely dějiny, jestli o sobě pochybovali nebo co je motivovalo vůbec se na podobnou cestu dát. Muselo v tom být hodně odvahy. Na psaní historických knih jsou tu však fundovanější autoři než já. Například Vlastimil Vondruška. Na něco takového musíte být ochotní a schopní strávit část života po archivech. To už není psaní pro zábavu, ale tvrdý denní chleba. Jinak vás odborná veřejnost přinejmenším nepochválí. Nebo dopadnete ještě hůř, pokud se rozhodnete psát dokonce o živících osobnostech. V takovém případě je těžké definovat, co je vlastně objektivní. I s ohledem na svou práci si něco takového neumím představit.

Vím, že jste některá místa, kde se odehrává děj vašich knih, navštívila. Cestujete ráda?

Asi nejsem úplně dobrodruh typu Marco Polo. Potřím si i na svoje pohodlí. Mezi to počítám dovolenou, při které se máte kde umýt, nebudíte se v noci zimou, netřesete se, co nebo kdo vás kousne, nebo si nepřivezete domů faraonovu pomstu, či dokonce malárii. Mojí oblíbenou destinací je tedy hlavně Evropa. Ale už jsem byla i v Egyptě a teď naposledy v Kalifornii. Každopádně ráda poznávám nová místa. A když už někde jsem, tak se ráda něco nového dozvím. Představa týdněni

dovolené strávené čistě jen na pláži mě neláká. Nudím se hned druhý den. Čist si nebo spát můžu večer nebo až doma. Každý autor si místo, kde se odehrává děj jeho knihy, nějak představuje. Je pak lehčí si vybavit něco, co už jste viděli. A naopak, dost často mě inspirovalo samo místo k vymyšlení příběhu, který do těchto kulis zapadá.

Kde se vám nejvíc líbilo? A kam byste se ještě chtěla podívat? Třeba jako další inspirační cestu.

Těch míst je víc. Pro nikoho, kdo mou knihu čtel, nebude velké překvapení, když zmíním například Řím nebo Skotsko. Klidně bych tam jela zase. V životě jsem ale neviděla romantičtější místo, než je jezero Lago Maggiore s ostrovem Isola Bella. Pokud někdo plánujete svatební cestu, naprosto ideální. Mou vysněnou destinací je Nový Zéland, ale je to „poněkud“ z ruky, tak uvidíme. Myslím, že Španělsko by také zasloužilo větší pozornost. Barcelona a Madrid, které jsem už měla možnost navštívit, byla jen malá ochutnávka. Ale každému se líbí něco jiného. Základní poučka je: Nejistíte, jestli se vám tam líbí, nebo ne, pokud nikam nevyrazíte.

Žijete v současné době v Praze. Jak moc se líší život ve velkoměstě od života třeba v Libáni? Je pro vás rodný kraj významný, nebo je to jen takové „kliše“, ke kterému se vracíte básníci a snílci?

V Praze žiji, a to hlavně kvůli pracovním příležitostem. Nicméně za Pražáka se nepovažuji. Trvalé bydliště mám pořád v Libáni. Praha poskytuje mnoho příležitostí, nejen pracovních. Žijete-li v Praze, nakoupíte si klidně i po desáté večer. Nemusíte si brát dovolenou, přijde-li vám doporučený dopis s pruhem, protože pošta nezavírá o půl čtvrté. Díky MHD se jednoduše obejdete bez auta. Někam do divadla vyrazíte, i když se rozhodnete zrovna ten den. Ale zároveň omezuje. Život ve velkoměstě není zrovna nejlevnější. Místo na zahrádku se večer můžete posadit nanejvýš na balkón, pod kterým s největší pravděpodobností vede čtyřproudá magistrála. Ráno vás nebudí kohouti nebo kosi, ale drčivé zvonění tramvají. Byty jsou těžko dostupné a rajčata plastovější. O víkendu, hlavně když je pěkné počasí, není moc důvod v Praze zůstat. Rozpálené dláždění a všudypřítomné davy, bez toho se klidně dá žít. Když pak vyrazím směr Český ráj, občas mi bleskne hlavou úsměvná hláška pana doktora z filmu Vesničko má středisková: „To není země, to je zahrádka!“ Vzpomenu si na to, i když někde cestuji. Uprostřed Nevadské pouště je sice hezky, ale doma je doma. A pro mě je doma Jičínsko. Když se mě někdo v práci zeptá na tip na výlet, mám jasno, kam je poslat. Třeba na Kost. Každého to nějak táhne k místu, kde vyrostl. Hlavně pokud se nevrátíte jenom k tomu místu, ale i k lidem, kteří jsou vám blízcí. Možná to zní jako kliše, ale je to pravda, i když si to někdo možná nechce připustit. Básníci a snílci vám takové příznání dají i písemně, to je jediný rozdíl.

Na čem v současnosti literárně pracujete? Jestli to není tajemství.

A víte, že je? Jsem v tomhle docela tajnůstkář a možná jsem i pověrvivá. Doma jsem o tom, že mi vydali moji prvotinu, řekla, až když mi přišel balík s autorskými výtisky. Z mého pohledu kniha, která není vydaná a je jen v šuplíku, vlastně neexistuje. Prosím, nechme se překvapit.

Přeji vám hodně životních i literárních úspěchů a děkuji za rozhovor.

Václav Franc

Sportovní odpoledne pro děti zaznamenalo rekordní účast

V sobotu 5. května 2018 uspořádal Auto klub Kopidlno v AČR sportovní odpoledne pro děti v areálu Auto klubu. Děcka si vyzkoušela kop na branku, hod koulí do pneumatiky, lov rybiček, hod kroužky na tyčky, kuželky, lukostřelbu, hod šipkami na terč, mini golf, slalom s míčkem na prodloužené lžici a skok v pytli. Za splnění každého úkolu dostaly pamlsky.

Po skončení jednotlivých úkolů byli vyhlášeni nejlepší. Zvítězil Ondřej Rozsypal, druhý byl Tadeáš Sedláček a na třetím místě se umístili hned tři, a to Matýsek Jirák, Viktorie Jiráková a Dominika Lagronová, kteří dostali sladkosti navíc. Všechny děti dostaly špekáček, který si na závěr opékaly na ohýnku. Všichni rovněž obdrželi diplom za účast. Celé odpoledne byl v provozu velký bublifuk, takže bublin si užili dost a dost. Když zrovna nesoutěžili, využívali k dovádění velký skákací hrad.

Počasí nám přálo, a proto byla letos rekordní účast 43 dětí.

Jan Gottwald

Jména v Kopidlně II aneb top-žebříček dnešní doby

V minulém článku jsme nahlíželi do oblíbených jmen přibližně před sto lety. V této souvislosti je nutno podotknout, že tehdejší volba jména pro své narozené dítě podléhala vesměs tradicím a církevním zvyklostem, tudíž zde nebyl prostor pro přílišnou fantazii šťastných zploditelů. Dnes dostávají rodiče možnost k mnohem odvážnější a pestřejší volbě pro svého potomka, avšak i tato „modernost“ má svá pravidla a určité hranice.

Podle zákona, jenž usměrňuje zápis jména do matriky, tak dítěti nelze přiřknout jméno zkomolené, domácké či jméno opačného pohlaví. Chlapec se tak nemůže jmenovat Dagmar a holčičku nepotkáte se jménem Ota. Ačkoliv se nám to zdá naprosto jasné a přirozené, někteří rodiče taková práni údajně mívají. Matrika rovněž nepovolí jméno nově vytvořené, jež se nenalézá v žádném jmenném seznamu. Nelze tak přidělit složeninu **Jany** a **Milana**, kteří požadují pro své dítě variantu vytvořenou ze začátku svých jmen, tedy **Jami**.

Zápis jména taktéž neumožňuje povolení zdvořiliny, a tak **Vašík**, přestože se nám zdá sladký a velmi droboučký, smí mít zapsáno pouze základní variantu jména – **Václav**. Petruška nám rovněž vyrostá a nejspíš bude potěšit ráda za variantu **Petra**. Pokud nastávají rodiče sklíčeje skutečně těžká touha po zdvořilé formě, lze volit jména jako **Štěpánka**, **Jindřiška**, **Eliška**, **Anežka**, **František** či **Zbyšek**, která skutečnými zdvořilými jmény nejsou.

Velmi důležitým a zásadním pravidlem v naší zemi je skutečnost, že dítě nikdy nesmí dostat jméno neosobní, jež by označovalo věci, dny, události, nebo dokonce nemoci. Někdy se můžeme dočíst, že na matrice neuspěla matka, jež pro svou dceru požadovala schválení jména **Bouře**, protože se při domácím porodu v zahradě strhlo boží dopuštění. Pak už jen můžeme kroutit hlavou nad tím, že nějaký podivín v USA, kde je otázka přidělování jmen velmi volná, dala svým dvojčatům jména **Astma** a **Bronchiale**, což je v lékařském jazyce označení pro chronické a nevyléčitelné plicní onemocnění. A ruku na srdce, vážení, chtěli byste mít doma na většinu života **Angínu**?

Pracovní matriky však nehlídají pouze na dodržování zákona jako takového, ale poskytují žadatelům o zapsání jména mnoho praktických doporučení, aby zabránili pozdějším trablům, potížím, svízelm, trapasům, ba dokonce i ústrkům narozeného dítěte, jež mohou vzniknout nevhodnou kombinací jména s příjmením nositele. Zde platí nepsaná zásada, že k dlouhému příjmení se hodí jméno krátké, k máloslabičnému příjmení se stává šťastnější volbou jméno delší. Jan Jakš tak není spojení nezákonné, zvuková spodoba a jednoslabičnost obou jmen však může tohoto Jana do konce života odsoudit k tomu, že bude své jméno několikrát opakovat, ku příkladu v hlučném prostředí, aby ho naše sluchové ústrojí zaregistrovalo ve správné formě. Šlapání na jazyk se nevyhne **Jakub Prvlán**, neboť výslovnost „b“ jako neznělého „p“ na konci křestního jména a následně dalšího písmena „p“ na začátku

jeho příjmení je opět nevhodnou kombinací. **Adalbertyna Popřemýšlíková** bude zase bojovat s úředními dotazníky, poštovními poukázkami či kolonkami na sešitech ve škole, jež disponují jen omezeným prostorem k zápisu. **Adalbertyna** má však naději, že se dobře vdá a její kletba předlouhého podepisování bude zrušena princem-ženichem.

Těžký úděl dostávají do života děti, jejichž jméno a příjmení vytvářejí komická spojení, která následně neodolají škodolibé tvorbě vrstevníků, nejčastěji spolužáků. Na trefnou přezdívku se tak může těšit třeba **Lev Zajíček** a **Wolfgang Vokurka**, lehké to nebude mít zřejmě ani **Carmen Buchtová** či **Běla Černá**.

Pokud by dítě přes všechna uvedená opatření a doporučení „jmený úlet“ svých zploditelů tak zvané nevydýchalo, stát pamatuje (za určitých podmínek) i na možnost změny jména nevhodně pojmenovaného nešťastníka.

A jak je to s fantazií rodičů v Kopidlně? Také zde můžeme pozorovat, zejména v posledním desetiletí, příliv nových jmen.

Mezi dětmi do deseti let bychom tak na hřišti potkali hned několik **Samuelů**, kteří mohou směle tvrdit, že dostali hebrejské „jméno boží“, holčičí variantou téhož jména je **Samanta**, kterou bychom v Kopidlně také objevili. Vzneseným a ctihodným, bude-li chtít dostat svému jménu, se musí stát **Sebastian**, být silný jako lev se očekává, nejen na sportovní ploše, od **Leonarda**.

Holčičky **Natalie** by daly dohromady volejbalový tým i s náhradnicí a na transparentu svého družstva by mohly mít nápis **Natalie** = zrozené v den Kristova narození či zkráceně „dítěti Vánoc“. Také kopidlenké **Laury**, v překladu vavříni či vítězství, by mohly přispět k úspěchu týmu, **Amálie** = pracovitě či **Melisa** jako „včela“, přeneseně pilná, by rovněž stály za nominací mezi hráčky. **Ester** by se také snažila, protože podle svého jména je „hvězda“. „Andělská“ **Angelika** by svým hrajícím vrstevníkem mohla přinášet štěstí a **Beáta** by byla z úspěchu družstva již přede „blažená a šťastná“ jako její jméno. Vítězný konec by byl nevyhnutelný, vždyť kapitánka **Viktorie** znamená vítězství, jež bylo dáno do vínku i **Nikolasovi**. **Vanesa** by si mezitím četla na lavičce knihu svého stvořitele, spisovatele **Jonathana Swifta**, a jako románový motýl by se vznášela ve své fantazii. Taktéž **Adriana** by snila o moři a městě **Adrii**, jež se obtiskly do jejího podpisu. **Michelle** by mezitím vysvětlovala svým kamarádkám, že její norské jméno neznámá nic jiného než **Michaela**, jež má přemýšlet o tom, zda je podobná **Bohu**. Do debaty by se zapojil i **Tobias**, v překladu „bůh je dobrotivý“. **Teodor** a **Matyáš** jsou pro všechny „boží dar“, dodal by **Tadeáš** – „chytrý, rozumný, smělý a odvážný“.

Možná by se nám zdálo zvláštní i jméno **Ervín**, jehož výskyt v Kopidlně bychom mohli vysvětlit i jinak než jen nápaditostí rodičů. V druhé polovině 19. století byl majitelem kopidlenkého panství **Ervín Šlik**. Nežádka se stávalo, a to nejen na kopidlenském panství, že byl zámecký pán požádán, zda by se milostivě nestal kmotrem právě

narozeného dítěte. Pokud chtěl takto oslovený šlechtic prokázat svému poddanému svou náklonnost, případně uznání, žádosti rodičů v některých případech vyhověl. Můžeme se jen dohadovat, zda se předkové nynějších kopidlenkých **Ervínů** rovněž těšili z přízné váženého pana hraběte **Šlika**.

V souvislosti s předcházejícími řádky není od věci připomenout, kdo vlastně byli kmotr nebo kmotra. Samotné slovo pochází z latinského „commater“ neboli spolumatka, přechýlením pak vzniklo mužské označení kmotr. Byl to člověk, jenž se zavázal k opatrování dítěte, pokud by ztratilo rodiče, zároveň se předpokládalo kmotřív nebo kmotřín podíl při výchově svého kmotřence. Nežádka se kmotr či kmotra podíleli také na materiálním zajištění svého svěřence. Kmotřenec pak někdy přijímal ke svému stávajícímu jménu i to kmotrovo či kmotřino. Přijetí kmotrovství tedy představovalo zodpovědný a dlouhodobý závazek, a tak se stávalo, že pro rodinu s mnoha dětmi bylo velmi obtížné sehnat vhodnou osobu ke kmotrovství, neboť každý v okolí již byl něčím kmotrem.

Ať už dnešní děti v Kopidlně svého kmotra mají, nebo nemají, popřejme jim krásný a šťastný život, jehož korunou bude hrmost na své jméno i na rodiče, kteří mu ho s láskou, péčí a se vši zodpovědností vybrali.

Ilona Pluhařová

Zdroj: Knappová, M. Jak se bude vaše dítě jmenovat. Praha: Academia, 1999.

Zdeněk Izer vyprodal sokolovnu

Zdeněk Izer se svým zábavným pořadem *Na plný coole vyprodal 15. června 2018 kopidlenkou sokolovnu*.

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

Internet skrývá velké nebezpečí...

Když čtrnáctiletá Kristýna...

Když čtrnáctiletá Kristýna L. posílala stejně starému Martinovi K. fotografii, na které si hraje se svým milovaným psem Alexem, tak ještě netušila, že začínající virtuální kamarádství skončí jejím psychickým traumatem, se kterým se bude potýkat ještě několik let. Vše začalo naprosto nevinně, když jí kamarádky ze třídy řekly, že se jim na sociální síti ozval pěkný kluk z Jihlavy a začal si s nimi psát. Kristýna je sama požádala, aby se mu o ní zmínily a nenápadně ho ujistily o tom, že by jí v žádném případě nevadilo, kdyby ji kontaktoval.

Zpočátku si Kristýna užívala zájmu ze strany Martina a lichoilo jí, že se o ní zajímá kluk, který má stejné záliby a koníčky jako ona a navíc je velmi inteligentní. Virtuální přátelství přerostlo v lásku, a Kristýně proto nepřišlo vůbec divné, že po ní chce Martin zaslat fotografii, na které bude úplně nahý. On jí přece také slíbil zaslání podobné fotografie. Jakmile ji odeslala, tak se Martinovo chování úplně změnilo. Z milého a vtipného přítele se rázem stal vulgární agresor, který Kristýně jednoduše sdělil, že pokud mu nezašle další intimní fotografie, tak tu stávající zveřejní na falešném facebookovém profilu, který založí. Kristýna ze strachu souhlasila a fotografie zaslala, styděla se za to, co udělala, a měla ohromný strach, aby se to nedozvěděli rodiče a spolužáci ve škole.

O několik měsíců a několik desítek zaslaných fotek později Martin Kristýně napsal, že se s ní chce sejít, a kdyby náhodou nesouhlasila, tak ať si uvědomí, že o její fotografie by určitě měli spolužáci zájem. Kristýna se psychicky složila a věc oznámila Policii ČR...

Příběhů, jako je tento, se odehrává po celé republice tisíce denně. Obliba tzv. „sextin-

gu“ mezi dětmi mladšími 15 let každoročně stoupá a často se pro ně stává dobrodružstvím, ochutnávkou zakázaného ovoce. Neuvědomují si případné následky a nepřipouštějí si, že sdílením svých intimních fotografií s ostatními riskují jejich zneužití – o tom, že se dopouštějí protiprávního jednání, ani nemluvě (§ 192 Trestního zákoníku – Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií). U jakýchkoliv digitálně šířených dokumentů přitom platí jediná pravda: pokud se jednou dostanou do on-line světa, tak v něm zůstávají navždy, bez ohledu na to, zdali byly smazány ze serverů, nebo ne.

Vraťme se ale k příběhu Kristýny a Martina. Případem se ihned začali zabývat policisté ze specializovaného útvaru, který vyšetřuje kybernetickou kriminalitu, a poměrně rychle se jim chlapce podařilo vystopovat. Ve skutečnosti se však jednalo o jednatřicetiletého muže z Vysočiny, který obdobným způsobem vylákal intimní fotografie od více než 70 dívek. Plánované setkání, na které byla Kristýna vylákána, již probíhalo pod dohledem několika kriminalistů a ve chvíli, kdy se vyděrač dostavil, byl zadržen Policií ČR. Příběh však šťastný konec nemá – ačkoliv byl pachatel dopaden před tím, než stihl cokoli zveřejnit na internetu, popřípadě než stihl fyzicky ublížit Kristýně, tak ale psychické útrapy, kterými si dívka prošla, v ní zanechaly hluboké rány, které se budou zacelovat ještě hodně dlouho.

Specializované útvary, které bojují proti kybernetickým zločincům, spadají do struktury Policie ČR a slouží na nich policisté, kteří často začínali svoji kariéru na obvodních odděleních. Ačkoliv je jejich práce psychicky velmi náročná, tak ale cítí zadostiučinění vždy, když se jim podaří nebezpečného pachatele dopadnout, a jsou hrdí na to, že pomáhají často bezbranným dětem.

V současnosti i Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje přijímá nové policisty – napříč celým krajem se jedná o desítky míst, přičemž možnost kariérního růstu vám může pomoci splnit si svůj sen a stát se jedním z kriminalistů, kteří mohou dalším podobným Kristýnám pomoci...

Informace o požadavcích kladených na uchazeče o práci u Policie ČR naleznete na www.policie.cz/nabor.

S lokálkou kolem Humprechtu 2018

výletní historické vlaky o víkendech od 30. června do 26. srpna

Partneři akce

obec Dětenice

KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ

Realizováno za finanční podpory Královéhradeckého kraje

Středočeský kraj

Projekt finančně podpořil Středočeský kraj

Mladá Boleslav
statutární město

MLADOBOLSLAVSKÝ
ŽELEŽNIČNÍ
SPOLEK

města, obce a firmy

Jičín, Sobotka, Dolní Bousov, Mladějov, Kopidlno, Kněžmost, Obrubce, Libáň, Libošovice, Libuň, Řitnice, Rabakov, Rokytná, Jičíněves, Domoušnice, Jinolice, Železnice, Hrdoňovice, AR TOUR Ondráček

Mladá Boleslav hl. n. - Dolní Bousov - Jičín a zpět															
	Os		Os	km	km	SŽDC / AŽD		km	km		Os		Os		
98	9:23			0		Mladá Boleslav hl.n.	o	66			98	17:47			
	9:34			9		Bakov nad Jizerou	o					17:36			
	9:35					Bakov nad Jizerou	o	57				17:35			
	9:37			10		Bakov nad Jizerou město		56				17:32			
	9:42			14		Buda		52				17:28			
	9:45			16		Kněžmost		50				17:25			
	9:48			19		Litkovice		47				17:22			
	9:52			22		Obrubce		44				17:18			
98	9:58			27		Dolní Bousov	o	39			98	17:13			
				11:57	0	Jičín	o	30				16:06			
				12:00	3	Jičín - zastávka		27				16:03			
				12:03	5	Železnice		25				16:00			
				12:08	9	Jinolice		21				15:55			
				12:12	12	Libuň	o	18				15:51			
				12:22		Libuň	o	18				15:43			
				12:28		Hrdoňovice						15:37			
				12:40	18	Mladějov v Čechách		12				15:32			
				12:46	21	Malechovice		9				15:24			
				12:50	23	Libošovice		7				15:21			
				12:55	26	Sobotka						15:17			
				10:20	12:56	Sobotka	o	4			10:11	15:14			
				10:26	13:02	Dolní Bousov	o	0			10:04	15:08			
				10:43	13:12	Dolní Bousov	o	39			9:58	15:04			
				10:51	13:20	Řitnice		34				14:56			
				10:54	13:23	Domoušnice		32				14:53			
				10:59	13:28	Rabakov		31				14:50			
				11:02	13:31	Rokytná		28				14:46			
				11:06	13:35	Osenice		26				14:43			
				11:09	13:38	Dětenice						14:40			
				11:14		Dětenice	o	25				16:44			
				11:19	45	Libáň		21				16:38			
				11:23	47	Ledkov		19				16:34			
				11:28	50	Kopidlno						16:29			
				11:30		Kopidlno	o	16				16:28			
				11:35	55	Bartoušov zastávka		11				16:22			
				11:40	58	Jičíněves		8				16:18			
				11:51	66	Jičín	o	0				16:08			
						Do stanice									
						Ze stanice									
						Mladá Boleslav hl. n.									

Informace k jízdám vlaků: info@mbzs.net

Jízdenky v prodeji ve vlaku, platí zvláštní tarif

ceník:

děti: do 6ti let zdarma
držitelé ZTP/P: zdarma
ostatní: nástup do vlaku 40,- Kč, platí do výstupu z vlaku
zavazadlo / zvíře 20 Kč, přeprava zavazadel omezena

Poznámky:

98 nejede z důvodu výluky dne:
7, 8. VII., 14, 15. VII. a 21, 22. VII.

x zastávka na znamení

o příjezd

Dopravu zajišťuje MBZS, historickými vozidly, zejména řadou M131.1, změny nasazení vozidel vyhrazeny
MBZS není platce DPH

Dopravní partneři

Humprecht

muzeum Rabakov

zámek Dětenice

Jičín

Trosky

Kost

SBÍRKA ŠKOLNÍCH POTŘEB

Zapojit se může každý...

Oblastní charita Jičín pořádá sbírku školních potřeb pro děti z rodin, které se nacházejí v tíživé životní situaci. Darujte prosím školní pomůcky. Do konce letních prázdnin je můžete nosit do sídla jičínské Charity (ul. Vrchlického 824) nebo do Centra SASanka v Kopidlně (vchod je ze zadu v budově Kulturního a vzdělávacího centra).

Pomůcky by měly být v takovém stavu, abyste je sami rádi používali!!! Znevýhodněné děti se díky nim budou moci plnohodnotně zapojit do školního vyučování.

Za každý dar Vám velice děkujeme!

CO SE HODÍ?

- sešity různých formátů, pracovní sešity
- desky, obaly, fólie, podložky
- tempery, vodovky, štětce, kelímky, tužky
- penály, pastelky, voskovky, fixy, lepidla, nůžky
- kalkulačky, počítadla, cizojazyčné slovníky, atlasy
- reklamní předměty
- omalovánky, bloky, barevné papíry, čtvrtky
- školní batohy, aktovky, látkové sáčky
- psací a gumovací pera, tužky, kroužítka, gumi, ořezávátka

Centrum SASanka
Kopidlno
Hilmarova 86

Tel: 730 806 186
734 392 812

PO 9 - 12
ÚT 13 - 16
ČT 10 - 12, 13 - 16

Pomáhejte i vy lidem jako dobrovolník

V Oblastní charitě Jičín působí Dobrovolnické centrum již od roku 2013, kdy nechala u Ministerstva vnitra akreditovat tři dobrovolnické programy. Nyní je akreditováno pět dlouhodobých dobrovolnických programů a jeden krátkodobý:

VELKÝ KAMARÁD – program je založen na kamarádském vztahu dobrovolníka staršího 18 let a dítěte (6–15 let), které se nachází v obtížné životní situaci, a společně tráví volný čas.

KAMARÁD PRO SKUPINU – dobrovolník pro skupinovou práci s dětmi a mládeží v nízkoprahových a školních zařízeních.

DOBRO V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH – dobrovolník pomáhá uživatelům sociálních služeb – seniorům, osobám s tělesným či duševním onemocněním.

BABIČKA-DĚDEČEK – program je určen dobrovolníkům starším 50 let – ti pomáhají rodinám s dětmi nejen s hlídáním, dočíváním, doprovázením ze školky, školy, kroužku, ale jsou i jakousi podporou a pomocí rodičům, kterým schází vlastní maminka (babička) nebo tatínek (dědeček).

DOBRO V NEMOCNICI – dobrovolník, který dochází do zdravotnických zařízení a svojí návštěvou, povídáním, hraním stolních her, četbou vnáší naději, potěšení a radost do tváří pacientů.

Dobrovolnické centrum k dnešnímu datu čítá celkem 32 aktivních dobrovolníků působících nejen v Jičíně a okolí. Svoji záslužnou činnost vykonávají i v Nové Pace, Hořicích, Vysokém Veselí a Kopidlně.

Od února letošního roku se dobrovolnická činnost rozšířila i do oblasti Bydžovska, kde byla podepsána smlouva o spolupráci s přijímající organizací: Domov sociálních služeb v obci Skřivany. Z této oblasti je dále v jednání spolupráce s Ústavem sociální péče pro mentálně postiženou mládež v Chotěbřích. Dobrovolnické centrum spolupracuje s více než 10 organizacemi Královéhradeckého kraje, včetně školských a nemocničních zařízení.

Dobrovolníci s sebou do spolupracujících organizací přinášají přátelství, harmonii, pozitivní energii pro lidskou duši, lidský zájem a kontakt. Svoji přítomností, zájmem a věnovaným časem se podílí na zlepšování kvality života mnoha klientů.

Pokud se chcete stát i vy dobrovolníkem, kontaktujte nás: dobrovolnici@charitajicin.cz, 733 741 692, www.jicin.charita.cz, facebook: Dobrovolnictví - Jičín.

Bc. Šárka Barešová,
koordinátorka dobrovolníků

Kopidlenskou padesátku oživil šermíři

Auto klub Kopidlno v AČR uspořádal v sobotu 9. června 2018 za finanční podpory města Kopidlno setkání majitelů a příznivců malých motocyklů o obsahu do 50 ccm. Akce se konala v rámci oslav 100 let od udělení statusu města Kopidlno a 90 let od založení prvního Auto-moto-clubu v Kopidlně (21. března 1928).

Prezentace účastníků začala ve 12:30 hodin, poté následovalo vlastní zahájení a krátká rozprava s účastníky. V letošním II. ročníku jsme na startu přivítali 20 účastníků z Kopidlno a blízkého okolí. Po slavnostním zahájení se všichni účastníci připravili ke spanilé jízdě, která odstartovala ve 13:15 hodin, a za asistence kopidlenských jezdců se vydali na trať cca 20km dlouhou, a to přes Cholenice, Běchary, Židovice, Dubečno, Novou Ves, Chotěšice a Budčeves zpět do areálu Auto klubu Kopidlno.

Po dojezdu následovala jízda terénem na čas. Startovalo se vždy po třech jezdcích. Trať byla vytyčena kolíky a oranžovou páskou, na trati byl i přejezd lávky přes potok, měřila cca 1 km. Jezdci absolvovali okruh celkem třikrát. Ne všem se podařilo jízdu dokončit. Tři nedojeli spanilou jízdou a sedmi vypověděly stroje při jízdě terénem, jak je vidět ve výsledkové listině. Po dokončení jízdy následovalo vyhlášení výsledků a předání cen všem účastníkům. První tři obdrželi pohár, věcnou cenu a diplom.

V průběhu celého odpoledne měli nejen účastníci, ale i příchozí diváci možnost zhlédnout výstavku leteckých modelů a ukázkou létání, které připravil klub leteckých modelářů Kopidlno.

Všichni přítomní měli možnost vyzkoušet si simulátor lovu ryb a laserovou střelnici, o kterou byl největší zájem. Tuto poučnou a užitečnou zábavu pro ně přichystal Český rybářský svaz, MO Kopidlno.

V 16 hodin začalo vystoupení šermířské skupiny Compagnia della Morte, která před-

vedla ukázky šermířských soubojů ze starých časů v dobových krojích, které byly doprovázeny mluveným slovem s vysvětlením jednotlivých akcí. Poté následovala ukázka palných zbraní a jejich názorné předvedení v akci. I tato ukázka byla doprovázena mluveným slovem.

Od 17 hodin začala hrát k poslechu bluegrassová skupina Modrý kšandy z Mladé Boleslavi. Hráli nejen známé bluegrassové písničky, ale i country muziku.

Domníváme se, alespoň podle ohlasu, že se akce líbila, k čemuž přispělo i příjemné počasí.

Již nyní vám můžeme sdělit, že příští, III. ročník se uskuteční 8. června 2019.

V průběhu celé akce bylo zajištěno chutné občerstvení. Všichni účastníci i pořadatelé obdrželi u prezentace stravenky na dobrý gulášek, grilovaly se steaky a klobásy. Pít bylo dostatek, vše dle vlastního výběru.

Touto cestou chceme poděkovat všem účastníkům za hladký průběh celé akce. Poděkování patří také členům Auto klubu Kopidlno a všem dalším příznivcům, kteří se podíleli na přípravě, a hlavně zdárném průběhu celé akce, a hlavně pak panu Františku Kotlářovi, který se i přes zdravotní potíže podílel na přípravách Kopidlenské padesátky. Poděkování patří také městu Kopidlno, díky kterému jsme tuto akci mohli uskutečnit, především pak paní Renatě Holubové, vedoucí KVC Kopidlno. Ještě jednou všem moc děkujeme.

Jan Gottwald

Výsledková listina Kopidlenské padesátky 9. 6. 2018

Startovní číslo	Příjmení a jméno	Bydliště	Jízda na čas minut	Pořadí
2	Kořínková Renata	Kopidlno	5,52,57	1
19	Augusta Kamil	Pševs	5,58,47	2
16	Slavík Michal	Kopidlno	6,31,60	3
6	Šída Petr	Jilemnice	6,34,97	4
4	Kašpar Milan	Budčeves	6,37,54	5
13	Jechová Marie	Poděbrady	7,14,72	6
17	Jančák Josef	Kozojedy	7,16,90	7
15	Slavík Jindřich	Kopidlno	7,37,09	8
7	Kotlářová Jiřina	Kopidlno	7,42,16	9
20	Novotný Milan	Holín	7,53,16	10
1	Vodák Vladimír	Kopidlno	nedojel	11–17
5	Pišl Jiří	Kopidlno	nedojel	11–17
8	Vlasatý Josef	Cholenice	nedojel	11–17
9	Nechanický Pavel	Žlunice	nedojel	11–17
10	Pružinec Josef	Kopidlno	nedojel	11–17
11	Košťák Ondřej	Kopidlno	nedojel	11–17
14	Syříště Josef	Kopidlno	nedojel	11–17
3	Kašparová Iva	Budčeves	nejela	18–20
12	Košťák Ladislav	Kopidlno	nejel	18–20
18	Kříž Jakub	Jičín	nejel	18–20

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlno, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlno, tel.: 776 080 190, e-mail: kvc@kopidlno.cz | redakční rada: Renata Holubová (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Menclová, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchoradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 13. 7. 2018 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 17. 8. 2018 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vrácen peníze.

MOBILNÍ ZDRAVOTNÍ SLUŽBA PRO KOPIDLNO A OKOLNÍ OBCE...

- **APLIKACE INJEKcí**
 - **PŘEVAZY PO OPERAČNÍCH VÝKONECH**
 - **PŘEVAZY BÉRCOVÝCH VŘEDŮ A PROLEŽENIN**
 - **ODBĚRY KRVE**
 - **MĚŘENÍ KREVNÍHO TLAKU, MĚŘENÍ GLYKÉMIE**
 - **POMOC PŘI APLIKACI INZULÍNU – ZAČÍNÁJÍCÍ DIABETICI**
-
- to vše v domácím prostředí a pohodlí domova
 - vhodné pro všechny občany omezené trvale, ale i dočasně pohybem či nemocí bez omezení věku
 - plně hrazeno ze zdravotního pojištění na doporučení obvodního lékaře (lékaři na Kopidlensku jsou informováni a již aktivně spolupracují)
 - služba dostupná 7 dní v týdnu po domluvě s klientem

SKŘIVÁNKOVÁ KATEŘINA zdravotní sestra

informace na tel. 602 428 212

